

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 12 maja 2014 r.

Poz. 598

USTAWA

z dnia 14 marca 2014 r.

o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1:
 - a) w pkt 2 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:

„ca) nie nabyła prawa do emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy, przyznanej przez zagraniczny organ emerytalny lub rentowy, w wysokości co najmniej najniższej emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,”
 - b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) bezrobotnym bez kwalifikacji zawodowych – oznacza to bezrobotnego nieposiadającego kwalifikacji do wykonywania jakiegokolwiek zawodu poświadczonych dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem uprawniającym do wykonywania zawodu;”
 - c) po pkt 9a dodaje się pkt 9aa w brzmieniu:

„9aa) działaniach aktywizacyjnych – oznacza to pakiet działań mających na celu podjęcie i utrzymanie przez bezrobotnego odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej;”
 - d) pkt 9b otrzymuje brzmienie:

„9b) EURES – oznacza to europejskie służby zatrudnienia państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, realizujące działania obejmujące w szczególności pośrednictwo pracy wraz z doradztwem w zakresie mobilności na rynku pracy;”
 - e) w pkt 13 uchyla się lit. e,
 - f) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) nielegalnym wykonywaniu pracy przez cudzoziemca – oznacza to wykonywanie pracy przez cudzoziemca, który nie jest uprawniony do wykonywania pracy w rozumieniu art. 87 ust. 1 lub nie posiada zezwolenia na pracę, nie będąc zwolnionym na podstawie przepisów szczególnych z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę, lub którego podstawa pobytu nie uprawnia do wykonywania pracy, lub który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pracę, z zastrzeżeniem art. 88f ust. 1a–1c, lub który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114, art. 126, art. 127 lub art. 142 ust. 3, z zastrzeżeniem art. 119 i art. 135 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, ustawę z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy oraz ustawę z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 829, 1291, 1623, 1645 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 567.

g) pkt 21a otrzymuje brzmienie:

„21a) partnerstwie transgranicznym EURES – oznacza to działania sieci EURES w regionach przygranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, realizowane przez służby zatrudnienia oraz inne podmioty z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, uprawnione do realizacji działań sieci EURES;”;

h) po pkt 22 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:

„22a) powierzeniu cudzoziemcowi nielegalnego wykonywania pracy – oznacza to powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi, który nie jest uprawniony do wykonywania pracy w rozumieniu art. 87 ust. 1 lub posiada zezwolenia na pracę, nie będąc zwolnionym na podstawie przepisów szczególnych z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę, lub którego podstawa pobytu nie uprawnia do wykonywania pracy, lub który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pracę, z zastrzeżeniem art. 88f ust. 1a–1c, lub który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114, art. 126, art. 127 lub art. 142 ust. 3, z zastrzeżeniem art. 119 i art. 135 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub bez zawarcia umowy o pracę albo umowy cywilnoprawnej w wymaganej formie;”;

i) pkt 26 i 26a otrzymują brzmienie:

„26) pracach interwencyjnych – oznacza to zatrudnienie bezrobotnego przez pracodawcę, które nastąpiło w wyniku umowy zawartej ze starostą i ma na celu wsparcie bezrobotnych;

26a) projektach współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego – oznacza to projekty realizowane przez powiatowe urzędy pracy na podstawie umowy zawartej pomiędzy zarządem województwa a ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, prefinansowane w całości ze środków Funduszu Pracy przeznaczonych w roku budżetowym na realizację przez samorządy powiatowe programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej;”;

j) pkt 27a otrzymuje brzmienie:

„27a) praktycznej nauce zawodu dorosłych – oznacza to formę przygotowania zawodowego dorosłych umożliwiającą uzyskanie:

a) świadectwa czeladniczego,

b) świadectw potwierdzających kwalifikacje w zawodzie,

c) dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe po zdaniu egzaminów potwierdzających wszystkie kwalifikacje wyodrębnione w danym zawodzie przez osoby posiadające:

– wykształcenie zasadnicze zawodowe albo

– zdany egzamin eksternistyczny z zakresu wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego dla zasadniczej szkoły zawodowej, albo

– wykształcenie średnie;”;

k) pkt 29b otrzymuje brzmienie:

„29b) przyuczeniu do pracy dorosłych – oznacza to formę przygotowania zawodowego dorosłych, umożliwiającą uzyskanie wybranych umiejętności lub kwalifikacji zawodowych potwierdzonych zaświadczeniem lub świadectwem;”;

l) pkt 32 otrzymuje brzmienie:

„32) robotach publicznych – oznacza to zatrudnienie bezrobotnego w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy przy wykonywaniu prac organizowanych przez powiaty – z wyłączeniem prac organizowanych w urzędach pracy – gminy, organizacje pozarządowe statutowo zajmujące się problematyką ochrony środowiska, kultury, oświaty, kultury fizycznej i turystyki, opieki zdrowotnej, bezrobocia oraz pomocy społecznej, a także spółki wodne i ich związki, jeżeli prace te są finansowane lub dofinansowane ze środków samorządu terytorialnego, budżetu państwa, funduszy celowych, organizacji pozarządowych, spółek wodnych i ich związków;”;

m) uchyla się pkt 42;

2) w art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Samorząd województwa na podstawie Krajowego Planu Działań, uwzględniając strategię rozwoju województwa, w tym w zakresie polityki społecznej, o których mowa w przepisach o samorządzie województwa i przepisach o pomocy społecznej, przygotowuje corocznie regionalny plan działań na rzecz zatrudnienia, określający priorytetowe

grupy bezrobotnych i innych osób wymagających wsparcia – po zasięgnięciu opinii powiatów wchodzących w skład województwa oraz wojewódzkiej komisji dialogu społecznego, o której mowa w ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „ustawą o Trójstronnej Komisji”.

3) w art. 4:

a) w ust. 1:

– w pkt 2:

– – lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w szczególności działań wynikających z udziału w sieci EURES, w tym koordynowanie sieci EURES na terenie Rzeczypospolitej Polskiej poprzez udzielanie akredytacji do prowadzenia pośrednictwa pracy sieci EURES, zwanej dalej „akredytacją”, przygotowanie, zatwierdzanie, monitorowanie i ocenę realizacji planów działań sieci EURES oraz sprawozdań z ich realizacji, a także koordynowanie partnerstw transgranicznych EURES na terenie działania tych partnerstw,”

– – w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) upowszechnianie dobrych praktyk w zakresie zlecenia działań aktywizacyjnych, o których mowa w art. 66d;”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zapewnianie jednolitości stosowania prawa, w szczególności przez udzielanie wyjaśnień dotyczących stosowania przepisów ustawy;”

– w pkt 7:

– – lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) prowadzenie badań i analiz rynku pracy oraz upowszechnianie ich wyników, w tym prowadzenie corocznej analizy dotyczącej oceny funkcjonowania urzędów pracy w celu poprawy efektywności ich działania;”

– – w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h oraz i w brzmieniu:

„h) realizację zadań związanych z Krajowym Funduszem Szkoleniowym, o którym mowa w art. 69a ust. 1, zwanym dalej „KFS”, w szczególności ustalanie, w porozumieniu z Radą Rynku Pracy, priorytetów, wzoru podziału środków KFS i planu ich wydatkowania,

i) podejmowanie decyzji w sprawie priorytetów wydatkowania środków z rezerwy KFS lub o przeznaczeniu rezerwy KFS, w przypadku gdy Rada Rynku Pracy nie ustali tych priorytetów lub nie zdecyduje o przeznaczeniu rezerwy KFS w terminie do dnia 30 czerwca danego roku;”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Minister właściwy do spraw pracy publikuje corocznie na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra:

1) katalog podstawowych form aktywizacji zawodowej, rozumianych jako usługi i instrumenty rynku pracy finansowane ze środków Funduszu Pracy, dla których w danym roku będą określone wskaźniki, o których mowa w pkt 2 lit. b i c;

2) informację, uzyskaną na podstawie badań statystycznych prowadzonych wspólnie przez ministra właściwego do spraw pracy i Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego zgodnie z przepisami o statystyce publicznej, o:

a) wydatkach Funduszu Pracy poniesionych na finansowanie przez samorządy powiatowe podstawowych form aktywizacji zawodowej,

b) wskaźnikach efektywności zatrudnieniowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, rozumianej jako udział procentowy liczby osób, które w trakcie lub po zakończeniu udziału w podstawowych formach aktywizacji zawodowej zostały wykazane jako zatrudnione, w stosunku do liczby osób, które zakończyły udział w podstawowych formach aktywizacji zawodowej,

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1793 i 1800, z 2002 r. Nr 10, poz. 89 i Nr 240, poz. 2056, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2009 r. Nr 219, poz. 1707.

- c) wskaźnikach efektywności kosztowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, rozumianej jako stosunek kwoty wydatków Funduszu Pracy poniesionych przez samorządy powiatowe na finansowanie podstawowych form aktywizacji zawodowej do liczby osób, które w trakcie lub po zakończeniu udziału w podstawowych formach aktywizacji zawodowej zostały wykazane jako zatrudnione;
- 3) inne opracowania przedstawiające efekty działań urzędów pracy w aktualnej sytuacji na rynku pracy.”;
- 4) w art. 8:
 - a) w ust. 1:
 - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) realizacja zadań związanych z KFS, w szczególności podział środków KFS pomiędzy powiatowe urzędy pracy, z uwzględnieniem priorytetów określonych przez ministra właściwego do spraw pracy, w porozumieniu z Radą Rynku Pracy;”
 - pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) opracowywanie badań i analiz rynku pracy, w tym prowadzenie monitoringu zawodów deficytowych i nadwyżkowych oraz badanie zapotrzebowania na pracę w celu podniesienia efektywności prowadzonych działań na rzecz wzrostu i promocji zatrudnienia;
 - 4) współdziałanie z wojewódzką radą rynku pracy w określaniu i realizacji regionalnej polityki rynku pracy i rozwoju zasobów ludzkich;”
 - w pkt 6 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) inicjowanie i realizowanie badań i analiz wykorzystywanych w działaniach realizowanych przez urzędy pracy;”
 - po pkt 7 dodaje się pkt 7a i 7b w brzmieniu:

„7a) inicjowanie programów regionalnych i ich realizowanie, w porozumieniu z powiatowymi urzędami pracy;

7b) zlecanie działań aktywizacyjnych;”
 - w pkt 8:
 - – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„realizowanie zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w szczególności;”
 - – lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) wydawanie decyzji w sprawach wymienionych w art. 8a;”
 - w pkt 9 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wspieranie i realizację działań sieci EURES, w tym koordynowanie realizacji tych działań przez urzędy pracy na terenie województwa, we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządami powiatowymi oraz innymi podmiotami uprawnionymi do realizacji działań sieci EURES;”
 - pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) świadczenie poradnictwa zawodowego oraz jego koordynowanie w publicznych służbach zatrudnienia na terenie województwa;”
 - pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) coroczne określanie i ogłaszanie w wojewódzkim dzienniku urzędowym, w terminie do dnia 30 kwietnia, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy, na podstawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7 lit. b, oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego określonej w przepisach o systemie oświaty, wykazu zawodów, w których za przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników może być dokonywana refundacja, o której mowa w art. 12 ust. 6, przy uwzględnieniu zapotrzebowania na kwalifikacje i umiejętności na rynku pracy;”
 - po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a) współpraca ze szkołami wyższymi w zakresie wsparcia studentów, absolwentów i doktorantów szkół wyższych w wejściu na rynek pracy;”

– po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) przetwarzanie informacji o bezrobotnych i poszukujących pracy korzystających z pomocy określonej w ustawie;”

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c i 1d w brzmieniu:

„1c. Informacje o bezrobotnych i poszukujących pracy są udostępniane publicznym służbom zatrudnienia lub innym podmiotom realizującym zadania na podstawie ustawy lub odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny, w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji tych zadań.

1d. Informacje, o których mowa w ust. 1c, są udostępniane w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, na podstawie wniosku złożonego w szczególności w formie dokumentu elektronicznego lub z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, jeżeli wojewódzki urząd pracy oraz podmioty, o których mowa w ust. 1c, spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają możliwość identyfikacji osoby uzyskującej informacje w systemie oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
- 2) posiadają zabezpieczenia uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) zapewniają, że dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.”

c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Właściwość miejscowa marszałka województwa nie ulega zmianie w przypadku zmiany przez bezrobotnego miejsca zamieszkania przed zakończeniem postępowania administracyjnego dotyczącego spraw, o których mowa w ust. 1 pkt 8 lit. c, i niezarejestrowania się przez niego w powiatowym urzędzie pracy właściwym dla nowego miejsca zamieszkania.”

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Marszałek województwa powołuje dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy wyłonionego w drodze konkursu spośród osób posiadających wykształcenie wyższe oraz co najmniej 3-letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub co najmniej 5-letni staż pracy w innych instytucjach rynku pracy. Marszałek województwa odwołuje dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy po uzyskaniu opinii wojewódzkiej rady rynku pracy. Opinia wojewódzkiej rady rynku pracy nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, oraz w przypadku odwołania dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy na jego wniosek.”

e) w ust. 8:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W ramach wojewódzkiego urzędu pracy funkcjonuje co najmniej jedno centrum informacji i planowania kariery zawodowej, będące wyspecjalizowaną komórką organizacyjną, która w szczególności:”

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wspomaga powiatowe urzędy pracy w prowadzeniu poradnictwa zawodowego przez świadczenie wyspecjalizowanych usług w zakresie planowania kariery zawodowej na rzecz bezrobotnych i poszukujących pracy, w tym świadczy usługę poradnictwa na odległość z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych;

2) we współpracy z powiatowymi urzędami pracy opracowuje, aktualizuje i upowszechnia informacje zawodowe, w szczególności w powiatowych urzędach pracy na terenie województwa;”

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) we współpracy z akademickimi biurami karier opracowuje, aktualizuje i upowszechnia informacje zawodowe, w szczególności w akademickich biurach karier i powiatowych urzędach pracy na terenie województwa;”

– uchyla się pkt 3 i 5,

– pkt 7–9 otrzymują brzmienie:

„7) świadczy poradnictwo zawodowe na rzecz pracodawców oraz ich pracowników, wspomagając powiatowe urzędy pracy w tym zakresie;

- 8) udziela informacji o możliwościach i zakresie świadczonej pomocy przez urzędy pracy;
 - 9) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy opracowuje i aktualizuje informacje zawodowe oraz inne zasoby informacji pomocne w aktywnym poszukiwaniu pracy o charakterze ogólnokrajowym;”;
- dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) realizuje działania o charakterze metodyczno-szkoleniowym w zakresie usług rynku pracy dla pracowników wojewódzkiego i powiatowych urzędów pracy.”;

- f) ust. 8a otrzymuje brzmienie:

„8a. Utworzenie lub likwidacja centrum informacji i planowania kariery zawodowej wymaga pozytywnej opinii wojewódzkiej rady rynku pracy.”;

- 5) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. W sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, marszałek województwa rozstrzyga, w drodze decyzji, z zastrzeżeniem art. 9d, o przyznaniu albo odmowie przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych, jeżeli okres ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełniony przez bezrobotnego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, lub państwie, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronną umowę międzynarodową o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, ma wpływ na nabycie, wysokość lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 2 lit. b.

2. W sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, marszałek województwa stwierdza zachowanie prawa do zasiłku dla bezrobotnych nabytego w Rzeczypospolitej Polskiej przez bezrobotnego udającego się do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa określonego w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, w drodze wydania dokumentu, określonego w przepisach prawa Unii Europejskiej.

3. W sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, marszałek województwa rozstrzyga, w drodze decyzji, o odmowie stwierdzenia zachowania prawa do zasiłku dla bezrobotnych nabytego w Rzeczypospolitej Polskiej przez bezrobotnego udającego się do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa określonego w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c.

4. Marszałek województwa rozstrzyga, w drodze decyzji, w innych sprawach dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, jeżeli podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi przepis prawa Unii Europejskiej lub przepis dwustronnej umowy międzynarodowej o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych.”;

- 6) w art. 9:

- a) w ust. 1:

- pkt 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3) udzielanie pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w znalezieniu pracy przez pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe;

3a) udzielanie pomocy pracodawcom w pozyskiwaniu pracowników przez pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe;”;

- po pkt 3a dodaje się pkt 3b i 3c w brzmieniu:

„3b) kierowanie bezrobotnych do realizatora działań aktywizacyjnych, któremu marszałek województwa zlecił wykonanie działań aktywizacyjnych;

3c) realizacja zadań związanych z KFS, w szczególności udzielanie pomocy pracodawcom poprzez finansowanie kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy;”;

- po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) ustalanie profili pomocy dla bezrobotnych;”;

- uchyla się pkt 7,
 - pkt 9 otrzymuje brzmienie:
 - „9) opracowywanie badań, analiz i sprawozdań, w tym prowadzenie monitoringu zawodów deficytowych i nadwyżkowych, oraz dokonywanie ocen dotyczących rynku pracy na potrzeby powiatowej rady rynku pracy oraz organów zatrudnienia;”
 - pkt 11–12a otrzymują brzmienie:
 - „11) współdziałanie z powiatowymi radami rynku pracy w zakresie promocji zatrudnienia oraz wykorzystania środków Funduszu Pracy;
 - 12) współpraca z gminami w zakresie upowszechniania ofert pracy i informacji o usługach poradnictwa zawodowego, szkoleniach, przygotowaniu zawodowym dorosłych, stażach, organizacji robót publicznych oraz prac społecznie użytecznych, realizacji Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w art. 62a, oraz zatrudnienia socjalnego na podstawie przepisów o zatrudnieniu socjalnym;
 - 12a) współpraca z wojewódzkimi urzędami pracy w zakresie świadczenia podstawowych usług rynku pracy, w tym w opracowywaniu i aktualizacji informacji zawodowych;”
 - pkt 15 otrzymuje brzmienie:
 - „15) realizowanie zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, oraz państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w tym realizowanie decyzji, o których mowa w art. 8a;”
 - w pkt 16 lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) realizowanie działań sieci EURES we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządami województw oraz innymi podmiotami uprawnionymi do realizacji działań sieci EURES;”
 - po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:
 - „17a) realizowanie zadań związanych z podejmowaniem przez cudzoziemców pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”
 - po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:
 - „20a) inicjowanie i realizowanie badań i analiz wykorzystywanych w działaniach prowadzonych przez urzędy pracy;”
 - po pkt 21 dodaje się pkt 21a w brzmieniu:
 - „21a) realizowanie programów regionalnych na podstawie porozumienia zawartego z wojewódzkim urzędem pracy;”
 - pkt 22 otrzymuje brzmienie:
 - „22) przetwarzanie informacji o bezrobotnych, poszukujących pracy i cudzoziemcach zamierzających wykonywać lub wykonujących pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”
- b) ust. 2d otrzymuje brzmienie:
- „2d. Starosta może przeznaczyć środki Funduszu Pracy, w ramach kwoty przyznanej na finansowanie innych fakultatywnych zadań realizowanych przez powiatowe urzędy pracy, na finansowanie kosztów zarządzania realizowanymi projektami współfinansowanymi z Europejskiego Funduszu Społecznego, w szczególności na:
- 1) pomoc i doradztwo prawne powiatowemu urzędowi pracy w zakresie przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego bezpośrednio związanego z realizacją projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy,
 - 2) zakup lub amortyzację sprzętu oraz zakup materiałów biurowych dla powiatowego urzędu pracy, niezbędnych i bezpośrednio związanych z realizacją projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy,
 - 3) koszty wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników nowo zatrudnionych w powiatowych urzędach pracy do obsługi projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego
- do wysokości 3% kwoty przyznanej ze środków będących w dyspozycji samorządu województwa na realizację zadań współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy.”

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Starosta powołuje dyrektora powiatowego urzędu pracy wyłonionego w drodze konkursu spośród osób posiadających wykształcenie wyższe oraz co najmniej 3-letni staż pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub co najmniej 5-letni staż pracy w innych instytucjach rynku pracy. Starosta odwołuje dyrektora powiatowego urzędu pracy po uzyskaniu opinii powiatowej rady rynku pracy. Opinia powiatowej rady rynku pracy nie jest wymagana w przypadkach, o których mowa w art. 52 i art. 53 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, oraz w przypadku odwołania dyrektora powiatowego urzędu pracy na jego wniosek.”;

7) po art. 9c dodaje się art. 9d w brzmieniu:

„Art. 9d. 1. W przypadku gdy bezrobotny spełnia warunki do nabycia zasiłku określone w art. 71, a okresy jego ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełnione w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, mogą mieć wpływ jedynie na wysokość lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 2 lit. b, starosta wydaje decyzję na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. b, z uwzględnieniem jedynie okresów wymienionych w art. 71 ust. 1 i 2.

2. Po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, starosta niezwłocznie przekazuje sprawę do marszałka województwa w celu ustalenia, czy okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełnione przez bezrobotnego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, mają wpływ na wysokość lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 2 lit. b.

3. W przypadku ustalenia, że okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełnione przez bezrobotnego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, mają wpływ na wysokość lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 2 lit. b, marszałek województwa wydaje decyzję na podstawie art. 8a ust. 1.

4. Wydanie przez marszałka województwa decyzji, o której mowa w ust. 3, oznacza uchylenie decyzji wydanej na mocy ust. 1, przy czym świadczenia wypłacone na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, zalicza się na poczet świadczeń wynikających z decyzji, o której mowa w ust. 3.

5. W przypadku ustalenia, że okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek spełnione przez bezrobotnego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c, nie mają wpływu na wysokość lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 2 lit. b, marszałek województwa umarza prowadzone postępowanie administracyjne.”;

8) w art. 10:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sposobu prowadzenia przez urzędy pracy usług rynku pracy, o których mowa w art. 35;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) realizowania przez podmioty, którym udzielono akredytacji, zobowiązań wynikających z ustawy oraz umowy akredytacyjnej;”;

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) prawidłowości zlecenia realizacji zadań i usług rynku pracy lub zlecenia działań aktywizacyjnych;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewoda, po zasięgnięciu opinii marszałka województwa oraz wojewódzkiej rady rynku pracy, ustala kryteria wydawania zezwoleń na pracę cudzoziemców.”;

9) w art. 12:

a) w ust. 5:

– w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„prowadzą pośrednictwo pracy oraz organizują zatrudnianie dla;”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) refundują koszty poniesione przez pracodawcę na wynagrodzenia i składki na ubezpieczenia społeczne młodych pracowników, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego.”;

- b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
- „6a. Refundacja, o której mowa w ust. 6, stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.”;
- c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:
- „7a. Na podstawie upoważnienia ministra właściwego do spraw pracy Ochotnicze Hufce Pracy mogą prowadzić, z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, działania mające na celu upowszechnianie informacji o rynku pracy i ofertach pracy, możliwościach i zakresie pomocy określonej w ustawie.”;
- d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb refundowania pracodawcom ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, w szczególności elementy wniosku o zawarciu umowy o refundację, terminy składania i kryteria rozpatrywania wniosku, podmioty uprawnione do zawarcia umowy o refundację, elementy umowy o refundację i wniosku o zwrot poniesionych kosztów przez pracodawcę, mając na względzie zapewnienie młodocianym pracownikom właściwych warunków odbywania przygotowania zawodowego oraz konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.”;
- 10) w art. 14 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Zadania, o których mowa w art. 12 ust. 1, 2 i 7a, są realizowane przez Komendanta Głównego Ochotniczych Hufców Pracy, w szczególności przy pomocy:”;
- 11) uchyla się art. 18b;
- 12) w art. 18e w ust. 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
- „5) numer wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – w przypadku przedsiębiorcy;
- 6) adres poczty elektronicznej, o ile podmiot taki adres posiada.”;
- 13) art. 18f otrzymuje brzmienie:
- „Art. 18f. Wniosek o wpis do rejestru może być złożony w postaci elektronicznej. Wniosek składany w postaci elektronicznej zawiera dane w ustalonym formacie elektronicznym, zawarte we wzorze wniosku, o którym mowa w art. 19k, oraz powinien być opatrzony:
- 1) bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262), albo
 - 2) podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;
- 14) w art. 18h dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Do zaświadczeń i oświadczeń, o których mowa w ust. 1, przepis art. 18f stosuje się odpowiednio.”;
- 15) w art. 18m:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) postawienia przedsiębiorcy w stan likwidacji lub ogłoszenia upadłości.”;
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepis art. 18f stosuje się odpowiednio.”;
- 16) art. 19c i art. 19d otrzymują brzmienie:
- „Art. 19c. Agencja zatrudnienia oraz podmioty, o których mowa w art. 18c, nie mogą dyskryminować ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania polityczne i wyznaczenie ani ze względu na przynależność związkową osób, dla których poszukują zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

Art. 19d. 1. Agencja zatrudnienia oraz podmioty, o których mowa w art. 18c:

- 1) nie mogą pobierać kwot innych niż określone w art. 85 ust. 2 pkt 7 od osób, dla których poszukują zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub którym udzielają pomocy w wyborze odpowiedniego zawodu i miejsca zatrudnienia;
- 2) przed skierowaniem osoby do pracy za granicą albo pracy tymczasowej, do podmiotu działającego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, są obowiązane do przekazania jej na piśmie informacji o kosztach, opłatach i innych należnościach, w tym określonych w art. 85 ust. 2 pkt 7, związanych z kierowaniem do pracy oraz podjęciem i wykonywaniem pracy za granicą.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio do osób kierowanych za granicę w celu nabywania umiejętności praktycznych, w formie odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego – niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową.”;

17) w art. 19e dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do informacji, o których mowa w ust. 1, przepis art. 18f stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 19f:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osób skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej.”;

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do informacji, o których mowa w ust. 1, przepis art. 18f stosuje się odpowiednio.”;

19) po art. 19g dodaje się art. 19ga w brzmieniu:

„Art. 19ga. Agencja zatrudnienia oraz podmioty, o których mowa w art. 18c, są obowiązane do niezwłocznego zwrócenia osobie, na rzecz której świadczą lub świadczyły usługi z zakresu działalności agencji zatrudnienia, na jej pisemny wniosek, złożonych przez nią oryginałów dokumentów, w szczególności dokumentów potwierdzających posiadane wykształcenie, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe.”;

20) w art. 20 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Instytucja szkoleniowa może ubiegać się o wpis do rejestru instytucji szkoleniowych po złożeniu wniosku o wpis wraz z informacją o:

- 1) tematyce prowadzonych szkoleń i przygotowania zawodowego dorosłych;
- 2) kadrze dydaktycznej;
- 3) bazie lokalowej, jej wyposażeniu i środkach dydaktycznych;
- 4) metodach oceny jakości szkoleń;
- 5) liczbie bezrobotnych i poszukujących pracy objętych szkoleniami i przygotowaniem zawodowym dorosłych w okresie ostatniego roku;
- 6) pomocy udzielonej nieodpłatnie uczestnikom i absolwentom szkolenia lub przygotowania zawodowego dorosłych, polegającej na informowaniu o sytuacji na rynku pracy i zapotrzebowaniu na kwalifikacje.

4. Wojewódzki urząd pracy zawiadamia w postaci papierowej lub elektronicznej instytucję szkoleniową o dokonanym wpisie do rejestru instytucji szkoleniowych oraz przekazuje tę informację ministrowi właściwemu do spraw pracy.”;

21) w art. 21 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) działalności rad rynku pracy;”;

22) art. 22 i art. 23 otrzymują brzmienie:

„Art. 22. 1. Rada Rynku Pracy jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw pracy w sprawach polityki rynku pracy oraz organem stanowiącym w zakresie ustalania priorytetów wydatkowania środków z rezerwy KFS, o której mowa w art. 109 ust. 2e.

2. Wojewódzkie rady rynku pracy są organami opiniodawczo-doradczymi marszałka województwa w sprawach polityki rynku pracy.

3. Powiatowe rady rynku pracy są organami opiniodawczo-doradczymi starosty w sprawach polityki rynku pracy.

4. Do zakresu działania Rady Rynku Pracy należy w szczególności:

- 1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich;
- 2) opiniowanie projektu Krajowego Planu Działań oraz okresowych sprawozdań z jego realizacji;
- 3) opiniowanie przedłożonych przez ministra właściwego do spraw pracy priorytetów, wzoru podziału środków KFS i planu ich wydatkowania;
- 4) ustalanie w układzie branżowym i regionalnym dodatkowych priorytetów wydatkowania środków z rezerwy KFS oraz decydowanie o przeznaczeniu tych środków zgodnie z przyjętymi priorytetami;
- 5) opiniowanie rocznych sprawozdań z działalności Funduszu Pracy, a także ocena racjonalności gospodarki środkami tego funduszu;
- 6) realizacja zadań określonych w przepisach o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy;
- 7) opiniowanie projektów ustaw dotyczących promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej.

5. Do zakresu działania wojewódzkich rad rynku pracy należy w szczególności:

- 1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia w województwie;
- 2) ocena racjonalności gospodarki środkami Funduszu Pracy;
- 3) opiniowanie projektu regionalnego planu działań oraz okresowych sprawozdań z jego realizacji;
- 4) opiniowanie kryteriów podziału środków Funduszu Pracy dla samorządów powiatowych danego województwa na finansowanie programów dotyczących promocji zatrudnienia i finansowanie innych fakultatywnych zadań oraz opiniowanie opracowanych przez wojewódzkie urzędy pracy propozycji przeznaczenia środków Funduszu Pracy będących w dyspozycji samorządu województwa i sprawozdań z ich wykorzystania;
- 5) składanie wniosków i wydawanie opinii w sprawach dotyczących kierunków kształcenia, szkolenia zawodowego oraz zatrudnienia w województwie;
- 6) ocenianie okresowych sprawozdań z działalności wojewódzkich urzędów pracy oraz przedstawianie Radzie Rynku Pracy okresowych sprawozdań i wniosków w sprawach zatrudnienia;
- 7) delegowanie przedstawicieli do komisji konkursowej dokonującej wyboru kandydata na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy;
- 8) opiniowanie wniosków o odwołanie dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy;
- 9) opiniowanie wojewódzkich kryteriów wydawania zezwoleń na pracę cudzoziemców;
- 10) współpraca z wojewódzkimi komisjami dialogu społecznego, w szczególności w zakresie inicjowania programów i partnerstwa na rzecz wzrostu zatrudnienia i rozwoju rynku pracy.

6. Do zakresu działania powiatowych rad rynku pracy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 5.

7. Powiatowe rady rynku pracy opiniują:

- 1) celowość realizacji programów specjalnych, biorąc pod uwagę w szczególności:
 - a) liczbę osób objętych programem i kryteria doboru tych osób,
 - b) zakładane rezultaty programu specjalnego, w tym przewidywaną efektywność kosztową i zatrudnieniową,
 - c) koszty realizacji programu specjalnego, w tym poszczególnych przedsięwzięć;
- 2) proponowane przez starostę zmiany realizacji programów specjalnych;
- 3) celowość realizacji Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w art. 62a, biorąc pod uwagę w szczególności:
 - a) kryteria doboru bezrobotnych,
 - b) zakładane efekty realizacji Programu Aktywizacja i Integracja.

Art. 23. 1. W skład Rady Rynku Pracy wchodzi osoby powoływane przez ministra właściwego do spraw pracy spośród przedstawicieli wszystkich organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji, oraz jeden przedstawiciel Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, reprezentujący stronę samorządową.

2. W skład wojewódzkiej rady rynku pracy wchodzi osoby powoływane przez marszałka województwa spośród działających na terenie województwa wojewódzkich struktur każdej organizacji związkowej i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji, społeczno-zawodowych organizacji rolników, w tym związków zawodowych rolników indywidualnych i izb rolniczych oraz organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy.

3. W skład powiatowej rady rynku pracy wchodzi osoby powoływane przez starostę spośród działających na terenie powiatu terenowych struktur każdej organizacji związkowej i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji, społeczno-zawodowych organizacji rolników, w tym związków zawodowych rolników indywidualnych i izb rolniczych oraz organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy.

4. Członków rad rynku pracy, o których mowa w ust. 1–3, powołuje się spośród kandydatów zgłoszonych przez organy i organizacje, o których mowa odpowiednio w ust. 1–3, zgodnie z następującym trybem:

- 1) minister właściwy do spraw pracy (marszałek województwa, starosta) w formie pisemnej zwraca się do organów i organizacji, o których mowa w ust. 1–3, o zgłoszenie kandydata do rady rynku pracy w terminie 15 dni roboczych od dnia otrzymania zaproszenia;
- 2) do zgłoszenia organy i organizacje załączają opisy kariery zawodowej kandydata oraz informacje potwierdzające osiągnięcia i doświadczenia w zakresie rynku pracy.

5. Minister właściwy do spraw pracy (marszałek województwa, starosta) informuje organy i organizacje, w terminie 30 dni roboczych od dnia zakończenia przyjmowania zgłoszeń, o terminie posiedzenia inauguracyjnego.

6. Minister właściwy do spraw pracy (marszałek województwa, starosta) może powoływać w skład rady rynku pracy trzech przedstawicieli spośród organów jednostek samorządu terytorialnego lub nauki o szczególnej wiedzy i autorytecie w obszarze działania tej rady.

7. Minister właściwy do spraw pracy (marszałek województwa, starosta) może zapraszać do udziału w posiedzeniach rady rynku pracy przedstawicieli organów, organizacji i instytucji niereprezentowanych w radzie rynku pracy, bez prawa udziału w podejmowaniu rozstrzygnięć.

8. Rady rynku pracy, o których mowa w ust. 1–3, wybierają spośród swoich członków przewodniczącego na czas trwania kadencji.

9. W przypadku gdy powiatowy urząd pracy realizuje zadania z zakresu promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej na obszarze przekraczającym granice powiatu, tworzy się jedną powiatową radę rynku pracy, która jest powoływana przez starostę sprawującego zwierzchnictwo nad powiatowym urzędem pracy w porozumieniu ze starostą powiatu dotującego.

10. Członek rady rynku pracy może zostać odwołany:

- 1) na wniosek organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady;
- 2) z inicjatywy odpowiednio ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa lub starosty, po zasięgnięciu opinii organu lub organizacji, które zgłosiły jego kandydaturę na członka rady.

11. Kadencja rad rynku pracy trwa 4 lata.

12. Ze środków Funduszu Pracy mogą być finansowane koszty szkoleń członków rad rynku pracy.

13. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, organizację i tryb działania rad rynku pracy oraz tryb finansowania kosztów szkoleń członków rad, mając na względzie zapewnienie efektywnego dialogu społecznego.

14. Pracodawca jest obowiązany zwolnić pracownika od pracy w celu wzięcia udziału w posiedzeniach rady rynku pracy. Za czas zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.

15. Na wniosek członków rady rynku pracy zamieszkałych poza miejscowością, w której odbywają się obrady rady, koszty ich przejazdów są refundowane ze środków Funduszu Pracy odpowiednio przez ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa lub starostę, w wysokości i na zasadach określonych dla podróży krajowej w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej.”;

23) w art. 24:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Marszałek województwa lub starosta przy zlecaniu usług rynku pracy, o których mowa w art. 35 ust. 1, zapewnia ich realizację zgodnie z warunkami, trybem i sposobami realizacji usług rynku pracy.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W okresie udziału bezrobotnego w usługach rynku pracy lub usługach i instrumentach rynku pracy zlecanych podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, 6 i 7, przez marszałka województwa lub starostę, powiatowy urząd pracy nie kieruje do bezrobotnego innych form pomocy, o których mowa w ustawie.”;

24) w art. 33:

a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2d w brzmieniu:

„2b. Powiatowy urząd pracy, udzielając bezrobotnemu pomocy, niezwłocznie po rejestracji, o której mowa w ust. 2, ustala dla bezrobotnego profil pomocy, oznaczający właściwy ze względu na potrzeby bezrobotnego zakres form pomocy określonych w ustawie.

2c. Ustanawia się trzy profile pomocy i formy pomocy stosowane w ramach tych profili:

- 1) profil pomocy I – pośrednictwo pracy, a także w uzasadnionych przypadkach poradnictwo zawodowe lub formy pomocy, o których mowa w art. 40 ust. 1 i 3a, art. 45, art. 46 ust. 1 pkt 2, art. 60b, art. 61e pkt 2 oraz art. 66k–66n;
- 2) profil pomocy II – usługi i instrumenty rynku pracy, działania aktywizacyjne zlecone przez urząd pracy oraz inne formy pomocy z wyłączeniem Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w art. 62a;
- 3) profil pomocy III – Program Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w art. 62a, działania aktywizacyjne zlecone przez urząd pracy, programy specjalne, skierowanie do zatrudnienia wspieranego u pracodawcy lub podjęcia pracy w spółdzielni socjalnej zakładanej przez osoby prawne oraz w uzasadnionych przypadkach poradnictwo zawodowe.

2d. Rejestracja bezrobotnego w urzędzie pracy wyłącza możliwość rejestracji w tym samym urzędzie pracy jako poszukującego pracy oraz posiadania takiego statusu przez okres posiadania statusu bezrobotnego.”;

b) w ust. 4:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) nie wyraził zgody na ustalenie profilu pomocy; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres wskazany w pkt 3;”;

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) otrzymał pożyczkę z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub instytucji z udziałem środków publicznych na podjęcie działalności pozarolniczej lub rolniczej albo otrzymał pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 61e pkt 2 lit. a, albo otrzymał jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 2; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu otrzymania środków na podjęcie działalności;”;

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) odmówił bez uzasadnionej przyczyny udziału w działaniach w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w art. 62a, realizowanych przez powiatowy urząd pracy, inne podmioty na jego zlecenie lub przez ośrodek pomocy społecznej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres wskazany w pkt 3;”;

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) z własnej winy przerwał szkolenie, staż, realizację indywidualnego planu działania lub wykonywanie prac, o których mowa w art. 73a, lub inną formę pomocy określoną w ustawie; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia ich przerwania na okres wskazany w pkt 3;”;

– w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) z własnej winy przerwał udział w działaniach w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w art. 62a, realizowanych przez powiatowy urząd pracy, inne podmioty na jego zlecenie lub przez ośrodek pomocy społecznej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres wskazany w pkt 3.”;

- c) w ust. 4a:
- pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) złożył wniosek o rezygnację z pomocy określonej w ustawie świadczonej przez powiatowy urząd pracy; pozbawienie statusu poszukującego pracy następuje od dnia złożenia wniosku;”
 - dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) pobierał w Rzeczypospolitej Polskiej, na zasadach określonych w przepisach o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, zasiłek dla bezrobotnych nabyty w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie określonym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c oraz opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub został pozbawiony tego zasiłku przez właściwą instytucję tego państwa.”
- d) w ust. 4b:
- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Pozbawienie statusu poszukującego pracy z powodów, o których mowa w ust. 4a pkt 1–3, następuje na okres 120 dni odpowiednio:”
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) od następnego dnia po dniu zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w ust. 4a pkt 3.”
- e) po ust. 4b dodaje się ust. 4ba w brzmieniu:
„4ba. Pozbawienie statusu poszukującego pracy z powodów, o których mowa w ust. 4a pkt 5, następuje od dnia zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w tym przepisie.”
- f) po ust. 4c dodaje się ust. 4ca w brzmieniu:
„4ca. Decyzji o pozbawieniu statusu bezrobotnego oraz decyzji o pozbawieniu statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku dla bezrobotnych nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”
- g) po ust. 4g dodaje się ust. 4h i 4i w brzmieniu:
„4h. Dla ustalenia okresu, na który następuje pozbawienie statusu bezrobotnego, uwzględniane są łącznie wszystkie odmowy, niepodjęcia oraz przerwania form aktywizacji, o których mowa w ust. 4 pkt 1a, 3, 3a, 7, 8, 11 i 12.
4i. Wniosek o rezygnację, o którym mowa w ust. 4a pkt 4, złożony przez poszukującego pracy po skierowaniu do realizacji indywidualnego planu działania, na szkolenie, studia podyplomowe, do uczestnictwa w przygotowaniu zawodowym dorosłych oraz programie specjalnym, pozostawia się bez rozpoznania.”
- h) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:
„6. Informacje dotyczące bezrobotnych, poszukujących pracy i cudzoziemców zamierzających wykonywać lub wykonujących pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są przetwarzane przez powiatowe urzędy pracy, w szczególności z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych i dokumentów elektronicznych.
7. Informacje, o których mowa w ust. 6, są udostępniane publicznym służbom zatrudnienia lub innym podmiotom, realizującym zadania na podstawie ustawy lub odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny, w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji tych zadań, w szczególności jednostkom organizacyjnym pomocy społecznej oraz jednostkom obsługującym świadczenia rodzinne.”
- i) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:
„7a. Informacje, o których mowa w ust. 6, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie, mogą być pozyskiwane przez powiatowe urzędy pracy z publicznych służb zatrudnienia lub innych podmiotów, w szczególności jednostek organizacyjnych pomocy społecznej oraz jednostek obsługujących świadczenia rodzinne, realizujących zadania na podstawie ustawy lub odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny.”
- j) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Informacje, o których mowa w ust. 6, mogą być pozyskiwane, wymieniane lub udostępniane na wniosek złożony, w szczególności w postaci elektronicznej, w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, jeżeli powiatowy urząd pracy oraz podmiot, o którym mowa w ust. 7, spełniają łącznie następujące warunki:
- 1) posiadają możliwość identyfikacji osoby uzyskującej informacje w systemie oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;

- 2) posiadają zabezpieczenia uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) zapewniają, że dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.”;

25) w art. 34:

- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) świadczą usługę poradnictwa zawodowego;”;
- b) uchyla się pkt 2;

26) w art. 34a:

- a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Powiatowy urząd pracy, udzielając pomocy określonej w ustawie, przygotowuje indywidualny plan działania dostosowany do profilu pomocy. Indywidualny plan działania może być przygotowany również dla poszukującego pracy.

2. Indywidualny plan działania jest przygotowywany przez doradcę klienta przy udziale bezrobotnego lub poszukującego pracy i zawiera w szczególności:

- 1) działania możliwe do zastosowania przez urząd pracy w ramach pomocy określonej w ustawie;
- 2) działania planowane do samodzielnej realizacji przez bezrobotnego lub poszukującego pracy w celu poszukiwania pracy;
- 3) planowane terminy realizacji poszczególnych działań;
- 4) formy, planowaną liczbę i terminy kontaktów z doradcą klienta lub innym pracownikiem urzędu pracy;
- 5) termin i warunki zakończenia realizacji indywidualnego planu działania.

3. Przygotowanie indywidualnego planu działania następuje nie później niż w terminie 60 dni od dnia ustalenia profilu pomocy.”;

- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Indywidualny plan działania może być modyfikowany stosownie do zmieniającej się sytuacji bezrobotnego lub poszukującego pracy.

3b. Powiatowy urząd pracy może skierować bezrobotnego do centrum informacji i planowania kariery zawodowej lub do innej instytucji rynku pracy w celu dokonania diagnozy problemów bezrobotnego na rynku pracy i pomocy w planowaniu kariery zawodowej.

3c. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania profilu pomocy oraz postępowanie w ramach profilu pomocy, mając na uwadze zwiększenie szans bezrobotnego na rynku pracy.”;

- c) uchyla się ust. 4 i 5;

27) w art. 35:

- a) w ust. 1:
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) poradnictwo zawodowe;”;
 - uchyla się pkt 4,
- b) uchyla się ust. 2,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki realizacji, tryb i sposoby prowadzenia usług rynku pracy przez urzędy pracy, a w części dotyczącej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES także przez Ochotnicze Hufce Pracy, uwzględniając zakres usług oraz konieczność zapewnienia respektowania praw osób korzystających z usług, ujednoczenie usług rynku pracy realizowanych przez urzędy pracy oraz konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy dla przedsiębiorców z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.”;

28) w art. 36 uchyla się ust. 3a;

29) po art. 36 dodaje się art. 36a–36e w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Pośrednictwo pracy związane ze swobodnym przepływem pracowników na terenie państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c, może być realizowane w ramach sieci EURES.

2. Pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES obejmuje działania, o których mowa w art. 36 ust. 1, oraz inne usługi świadczone w ramach tej sieci, określone w przepisach Unii Europejskiej.

3. Realizując pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES, nie można dyskryminować osób, dla których poszukuje się zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania polityczne i wyznanie ani ze względu na przynależność związkową.

4. Pośrednictwo pracy związane ze swobodnym przepływem pracowników na terenie państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c:

- 1) jest realizowane przez powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy oraz Ochotnicze Hufce Pracy wyłącznie w ramach sieci EURES;
- 2) może być realizowane w ramach sieci EURES przez podmioty prowadzące agencje zatrudnienia oraz podmioty, o których mowa w art. 18c ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 pkt 3, po uzyskaniu akredytacji.

Art. 36b. 1. Podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji składa do ministra właściwego do spraw pracy wniosek o udzielenie akredytacji, jeżeli spełnia następujące kryteria:

- 1) posiada wpis do rejestru, o którym mowa w art. 18 ust. 1, albo jest podmiotem, o którym mowa w art. 18c ust. 1 pkt 2 albo 3, albo ust. 2 pkt 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 19;
- 3) posiada systemy teleinformatyczne umożliwiające realizację pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, w tym stronę internetową oraz elektroniczny rejestr ofert pracy;
- 4) wykáže minimum dwuletnie doświadczenie w prowadzeniu pośrednictwa do pracy za granicą;
- 5) nie jest prowadzone w stosunku do niego postępowanie, które może skutkować wykreśleniem z rejestru na podstawie art. 18m.

2. Wniosek o udzielenie akredytacji zawiera następujące dane:

- 1) oznaczenie podmiotu;
- 2) adres, pod którym podmiot prowadzi działalność, oraz adres, pod którym będzie prowadzone pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES, wraz z nazwą gminy, powiatu i województwa;
- 3) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności;
- 4) numer identyfikacji podatkowej NIP – o ile podmiot taki numer posiada;
- 5) numer w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON;
- 6) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – o ile podmiot taki numer posiada;
- 7) adres poczty elektronicznej oraz strony internetowej, a także inne dane teleadresowe.

3. W przypadku gdy podmiot składający wniosek o udzielenie akredytacji przewiduje prowadzenie pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES we współpracy z podmiotami współpracującymi, o których mowa w art. 36d ust. 3, we wniosku o udzielenie akredytacji zamieszcza się następujące dane dotyczące podmiotu współpracującego:

- 1) oznaczenie podmiotu;
- 2) adres, pod którym podmiot prowadzi działalność, oraz adres, pod którym będzie prowadzone pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES, wraz z nazwą gminy, powiatu i województwa;
- 3) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności;
- 4) adres poczty elektronicznej oraz strony internetowej, a także inne dane teleadresowe.

4. Podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji składa we wniosku o udzielenie akredytacji oświadczenie potwierdzające:

- 1) spełnianie warunków, o których mowa w art. 19;
- 2) znajomość obowiązków wynikających z ustawy oraz przepisów Unii Europejskiej w zakresie realizacji działań sieci EURES, a także wynikających z umowy akredytacyjnej, o której mowa w art. 36d ust. 2;
- 3) nieprowadzenie w stosunku do podmiotu postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 5;
- 4) upływ dwóch lat od dnia rozwiązania z podmiotem umowy akredytacyjnej, o której mowa w art. 36d ust. 2, w drodze wypowiedzenia z przyczyn, o których mowa w art. 36e ust. 2 pkt 2, do dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji;
- 5) posiadanie zasobów finansowych umożliwiających realizację działań sieci EURES wynikających z ustawy oraz przepisów Unii Europejskiej w zakresie realizacji działań sieci EURES, a także wynikających z umowy akredytacyjnej, o której mowa w art. 36d ust. 2;
- 6) kompletność danych zawartych we wniosku o udzielenie akredytacji oraz ich zgodność z prawdą.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Podmiot składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Wniosek o udzielenie akredytacji może być złożony w postaci papierowej lub elektronicznej. Wniosek składany w postaci elektronicznej powinien być opatrzony:

- 1) bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym, albo
- 2) podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

7. Minister właściwy do spraw pracy ogłasza na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra informacje o terminach składania i rozpatrywania wniosków o udzielenie akredytacji.

Art. 36c. Minister właściwy do spraw pracy odmawia, w drodze decyzji, udzielenia akredytacji, w przypadku gdy:

- 1) podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji nie spełnia kryteriów, o których mowa w art. 36b ust. 1 lub
- 2) podmiot nie przedstawi danych, o których mowa w art. 36b ust. 2 lub 3, lub nie złoży oświadczenia, o którym mowa w art. 36b ust. 4, lub
- 3) podmiotowi ubiegającemu się o udzielenie akredytacji, z przyczyn, o których mowa w art. 36e ust. 2 pkt 2, została wypowiedziana umowa akredytacyjna, o której mowa w art. 36d ust. 2, a od dnia rozwiązania tej umowy do dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji nie upłynęły dwa lata.

Art. 36d. 1. Minister właściwy do spraw pracy udziela podmiotowi akredytacji, dokonując wpisu do rejestru podmiotów, które uzyskały akredytację do prowadzenia na terenie Rzeczypospolitej Polskiej pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, zwanego dalej „rejestrem akredytacji”, po uprzednim zawarciu z nim umowy akredytacyjnej.

2. Umowa akredytacyjna zawiera w szczególności:

- 1) zakres obowiązków podmiotu, któremu udziela się akredytacji, związanych z realizacją działań sieci EURES wynikających z ustawy oraz przepisów Unii Europejskiej, w tym związanych z planowaniem, realizacją, monitorowaniem i sprawozdawczością z działań sieci EURES;
- 2) zakres działań i usług do realizacji w pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES;
- 3) zobowiązanie podmiotu, któremu udziela się akredytacji, do:
 - a) współpracy z organami zatrudnienia w celu realizacji polityki rynku pracy oraz europejskiej strategii zatrudnienia przy realizacji działań sieci EURES,
 - b) udziału w systemie wymiany informacji oraz udostępniania ofert pracy Komisji Europejskiej, zgodnie z modelami, procedurami i standardami określonymi przez Komisję Europejską,
 - c) realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES we współpracy wyłącznie z podmiotami uprawnionymi do realizacji działań sieci EURES z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a–c,

- d) zapewnienia osób do realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES oraz pozostałych działań związanych z realizacją zobowiązań wynikających z umowy akredytacyjnej, spełniających wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej, z których co najmniej jedna posiada znajomość języka angielskiego lub niemieckiego, lub francuskiego wystarczającą do wykonywania zadań,
 - e) zapewnienia dostępu do informacji o pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES na stronie internetowej podmiotu, któremu jest udzielana akredytacja, oraz za pośrednictwem innych sposobów przepływu informacji stosowanych przez ten podmiot,
 - f) używania akronimu oraz znaku towarowego EURES wyłącznie podczas prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES,
 - g) umieszczania w dokumentach, ogłoszeniach i ofertach pracy związanych z realizacją pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES numeru wpisu do rejestru akredytacji;
- 4) sposoby realizacji pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES, w tym zakres danych, które należy zawrzeć w zgłoszeniach ofert pracy;
- 5) zasady określania wysokości opłat pobieranych od pracodawców przez podmiot, któremu jest udzielana akredytacja za pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES, w przypadku gdy pośrednictwo to jest świadczone z wykorzystaniem wsparcia finansowego ze środków Unii Europejskiej.

3. W przypadku gdy podmiot, któremu jest udzielana akredytacja, przewiduje prowadzenie pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES we współpracy z innymi podmiotami nieuprawnionymi do prowadzenia tego pośrednictwa, zwanymi dalej „podmiotami współpracującymi”, podmiot ten jest obowiązany do zawarcia umowy z podmiotem współpracującym.

4. Umowa, o której mowa w ust. 3, zawiera zasady współpracy z podmiotami współpracującymi, w tym dotyczące:

- 1) planowania, monitorowania i sprawozdawczości z działań prowadzonych w ramach sieci EURES;
- 2) zakresu działań i usług w pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES, do realizacji których zobowiązuje się podmiot współpracujący.

5. Podmiot, któremu udzielono akredytacji, finansuje realizację działań sieci EURES, w tym pośrednictwo pracy prowadzone w ramach tej sieci, z własnych środków oraz, gdy istnieje taka możliwość, ze środków pozyskanych z zewnętrznych źródeł finansowania, w tym z Europejskiego Funduszu Społecznego.

6. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje marszałkowi województwa oraz wojewodzie, właściwym ze względu na siedzibę podmiotu, któremu udzielono akredytacji, kopię umowy akredytacyjnej.

7. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi rejestr akredytacji. Rejestr jest jawny i może być prowadzony w postaci elektronicznej.

Art. 36e. 1. Pozbawienie akredytacji następuje w drodze rozwiązania umowy akredytacyjnej w trybie wypowiedzenia przez ministra właściwego do spraw pracy lub podmiot, któremu udzielono akredytacji, lub w przypadku wygaśnięcia tej umowy po zakończeniu okresu, na jaki została zawarta.

2. Minister właściwy do spraw pracy:

- 1) może wypowiedzieć umowę akredytacyjną, wskazując przyczynę jej wypowiedzenia;
- 2) wypowiada umowę akredytacyjną, na wniosek wojewody lub marszałka województwa lub na podstawie powiadomienia Państwowej Inspekcji Pracy, którzy w wyniku kontroli stwierdzili naruszenie przez podmiot, któremu została udzielona akredytacja, przepisów ustawy lub umowy akredytacyjnej, a podmiot ten nie usunął tych naruszeń w wyznaczonym terminie.

3. Minister właściwy do spraw pracy wykreśla podmiot, którego pozbawiono akredytacji, z rejestru akredytacji niezwłocznie po rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy akredytacyjnej.

4. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, mając na względzie konieczność podania w tym wniosku informacji niezbędnych do oceny spełniania przez podmiot ubiegający się o udzielenie akredytacji kryteriów określonych w ustawie oraz informacji niezbędnych do zawarcia umowy akredytacyjnej dotyczących planowanego zakresu działań i usług do realizacji w pośrednictwie pracy w ramach sieci EURES, stanu zatrudnienia w tym podmiocie z uwzględnieniem osób przewidywanych do realizacji tego pośrednictwa i innych działań wynikających z realizacji umowy akredytacyjnej oraz poziomu znajomości języków obcych przez te osoby i opłat pobieranych od pracodawców za pośrednictwo pracy, a także zasadę równości podmiotów realizujących działania sieci EURES, zapewnienie właściwego poziomu realizacji tych działań oraz zwiększenie dostępu do pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES.”;

- 30) w art. 38:
- a) w ust. 1:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Poradnictwo zawodowe polega na udzielaniu.”,
 - w pkt 1:
 - – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„bezrobotnym i poszukującym pracy pomocy w wyborze odpowiedniego zawodu lub miejsca pracy oraz w planowaniu rozwoju kariery zawodowej, a także na przygotowywaniu do lepszego radzenia sobie w poszukiwaniu i podejmowaniu pracy, w szczególności na:”
 - – lit. a i b otrzymują brzmienie:
 - „a) udzielaniu informacji o zawodach, rynku pracy, możliwościach szkolenia i kształcenia, umiejętnościach niezbędnych przy aktywnym poszukiwaniu pracy i samozatrudnieniu,
 - b) udzielaniu porad z wykorzystaniem standaryzowanych metod ułatwiających wybór zawodu, zmianę kwalifikacji, podjęcie lub zmianę pracy, w tym badaniu kompetencji, zainteresowań i uzdolnień zawodowych.”
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. W ramach poradnictwa zawodowego są inicjowane, organizowane i prowadzone szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy.”
 - c) w ust. 2:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Poradnictwo zawodowe jest realizowane zgodnie z zasadami:”
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) dostępności;”
 - d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Poradnictwo zawodowe jest świadczone w formie porady indywidualnej lub grupowej.”;
- 31) w art. 39 uchyla się ust. 1–5;
- 32) art. 39a i art. 39b otrzymują brzmienie:
- „Art. 39a. Z usług rynku pracy, o których mowa w art. 36 ust. 1–5 i 5c–5g oraz w art. 38 ust. 1 pkt 1 lit. a, mogą korzystać osoby niezarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy.
- Art. 39b. Z usług rynku pracy świadczonych przez wojewódzki urząd pracy, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 1 lit. a, b oraz d, mogą korzystać osoby powyżej 18 roku życia niezarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy.”;
- 33) w art. 40 po ust. 2d dodaje się ust. 2e–2h w brzmieniu:
- „2e. Starosta może organizować szkolenie bezrobotnych na podstawie trójstronnych umów szkoleniowych, zawieranych pomiędzy starostą, pracodawcą i instytucją szkoleniową.
- 2f. W trójstronnej umowie szkoleniowej jest określany w szczególności zakres umiejętności i kwalifikacji wymaganych przez pracodawcę, będący podstawą przygotowania przez instytucję szkoleniową programu kształcenia, oraz zobowiązanie pracodawcy do zatrudnienia bezrobotnego po odbytych szkoleniu.
- 2g. Szkolenie bezrobotnych na podstawie trójstronnej umowy szkoleniowej stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.
- 2h. Starosta może sfinansować z Funduszu Pracy koszty związane z organizacją przez powiatowy urząd pracy szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy, o którym mowa w art. 38 ust. 1a, w wysokości nieprzekraczającej 40% zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1.”;
- 34) w art. 44 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) finansowanie kosztów przejazdu do pracodawcy zgłaszającego ofertę pracy lub do miejsca pracy, odbywania stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub odbywania zajęć w zakresie poradnictwa zawodowego w związku ze skierowaniem przez powiatowy urząd pracy;”;

35) w art. 45:

a) w ust. 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Starosta może dokonywać z Funduszu Pracy przez okres do 12 miesięcy zwrotu kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania i powrotu do miejsca zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, lub przez okres odbywania u pracodawcy stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub odbywania zajęć z zakresu poradnictwa zawodowego osobie, która spełnia łącznie następujące warunki:”;

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy podjęła zatrudnienie lub inną pracę zarobkową, przygotowanie zawodowe dorosłych, staż lub została skierowana na zajęcia z zakresu poradnictwa zawodowego i dojeżdża do tych miejsc;”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy podjęła zatrudnienie lub inną pracę zarobkową, staż, przygotowanie zawodowe dorosłych poza miejscem zamieszkania w miejscowości, do której czas dojazdu i powrotu do miejsca stałego zamieszkania środkami transportu zbiorowego wynosi łącznie ponad 3 godziny dziennie;”;

36) w art. 46:

a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się również do absolwentów centrum integracji społecznej oraz absolwentów klubów integracji społecznej, o których mowa w przepisach o zatrudnieniu socjalnym, jeżeli nie pozostają oni w okresie zgłoszonego do ewidencji działalności gospodarczej zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła i producent rolny, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy skierowanego lub skierowanych bezrobotnych w pełnym wymiarze czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące albo naruszył inne warunki umowy o refundację.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoba, która otrzymała z Funduszu Pracy jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, jest obowiązana dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami, jeżeli prowadziła działalność gospodarczą lub była członkiem spółdzielni socjalnej przez okres krótszy niż 12 miesięcy albo naruszone zostały inne warunki umowy dotyczące przyznania tych środków.”;

d) ust. 5–5b otrzymują brzmienie:

„5. Przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1–1b, jest przyjmowane w wysokości obowiązującej w dniu zawarcia umowy z podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą, niepublicznym przedszkolem, niepubliczną szkołą, producentem rolnym, bezrobotnym, absolwentem centrum integracji społecznej lub absolwentem klubu integracji społecznej.

5a. W postępowaniach w przedmiocie przyznawania środków, o których mowa w ust. 1–1b, w przypadku zastosowania poręczenia osoby fizycznej jako formy zabezpieczenia zwrotu przyznanych środków, mogą być przetwarzane następujące dane osobowe poręczyciela:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania;
- 3) numer PESEL, jeżeli został nadany, oraz nazwa i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) uzyskiwane dochody, z podaniem źródła i kwoty dochodu;
- 5) aktualne zobowiązania finansowe, z podaniem wysokości miesięcznej spłaty zadłużenia.

5b. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła, producent rolny, bezrobotny, absolwent centrum integracji społecznej i absolwent klubu integracji społecznej, ubiegający się o przyznanie środków, o których mowa w ust. 1–1b, składa oświadczenie o niekaralności za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁴⁾) lub ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2012 r. poz. 768, z późn. zm.⁵⁾), w okresie 2 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o przyznanie środków.”;

37) w art. 48 w ust. 4 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przebywania na urlopie bezpłatnym.”;

38) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Osobom będącym w szczególnej sytuacji na rynku pracy:

- 1) bezrobotnym do 30 roku życia,
- 2) bezrobotnym długotrwale,
- 3) bezrobotnym powyżej 50 roku życia,
- 4) bezrobotnym korzystającym ze świadczeń z pomocy społecznej,
- 5) bezrobotnym posiadającym co najmniej jedno dziecko do 6 roku życia lub co najmniej jedno dziecko niepełnosprawne do 18 roku życia,
- 6) bezrobotnym niepełnosprawnym

– przysługuje pierwszeństwo w skierowaniu do udziału w programach specjalnych.”;

39) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bezrobotnym do 25 roku życia powiatowy urząd pracy w okresie do 4 miesięcy od dnia rejestracji powinien przedstawić propozycję zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, szkolenia, stażu, odbycia przygotowania zawodowego dorosłych, zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych albo innej formy pomocy określonej w ustawie.”;

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Bezrobotnym, o których mowa w art. 49 pkt 4, powiatowy urząd pracy w okresie 6 miesięcy od dnia utraty prawa do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania, a w przypadku bezrobotnych bez prawa do zasiłku w okresie 6 miesięcy od dnia rejestracji.”;

40) w art. 51:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Starosta zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych na okres do 6 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz kwoty zasiłku określonej w art. 72 ust. 1 pkt 1, obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 538.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 769 i 1193, z 2013 r. poz. 1245 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 538.

2. Starosta zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy na okres do 6 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia za każdą osobę bezrobotną.

3. Starosta może dokonywać, w zakresie i na zasadach określonych w ust. 1, zwrotu poniesionych przez pracodawcę kosztów z tytułu zatrudnienia na okres do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych, w ramach prac interwencyjnych, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia za każdego bezrobotnego, jeżeli refundacja obejmuje koszty poniesione za co drugi miesiąc ich zatrudnienia.”

b) dodaje się ust. 6–9 w brzmieniu:

„6. Pracodawca jest obowiązany, stosownie do zawartej umowy, do utrzymania w zatrudnieniu skierowanego bezrobotnego przez okres 3 miesięcy po zakończeniu refundacji wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne.

7. Niewywiązanie się z warunku, o którym mowa w ust. 6, lub naruszenie innych warunków umowy powoduje obowiązek zwrotu uzyskanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanej pomocy od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

8. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie okresu objętego refundacją albo przed upływem okresu 3 miesięcy, o którym mowa w ust. 6, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego.

9. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca zwraca uzyskaną pomoc w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. W przypadku braku możliwości skierowania bezrobotnego przez urząd pracy na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca nie zwraca uzyskanej pomocy za okres, w którym uprzednio skierowany bezrobotny pozostawał w zatrudnieniu.”;

41) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Starosta może skierować bezrobotnych do odbycia stażu przez okres nieprzekraczający 6 miesięcy do pracodawcy, rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub pełnoletniej osoby fizycznej, zamieszkującej i prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej, w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym obejmującym obszar użytków rolnych o powierzchni przekraczającej 2 ha przeliczeniowe lub prowadzącej dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2013 r. poz. 1403, 1623 i 1650).”

b) uchyla się ust. 1a,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Starosta może skierować do odbycia stażu na okres do 12 miesięcy bezrobotnych, którzy nie ukończyli 30 roku życia.”;

42) w art. 53a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Praktyczna nauka zawodu dorosłych trwa od 6 do 12 miesięcy, a przyuczenie do pracy dorosłych trwa od 3 do 6 miesięcy.”;

43) w art. 53g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uczestnikowi przygotowania zawodowego dorosłych przysługuje stypendium w wysokości 120% kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, wypłacane przez starostę; przepis art. 80 stosuje się odpowiednio. Za okres, za który przysługuje stypendium, zasiłek nie przysługuje.”;

44) w art. 53l ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koszty przygotowania zawodowego dorosłych obejmujące:

1) refundację wydatków poniesionych na uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych niezbędnych do realizacji programu, o których mowa w art. 53i,

- 2) jednorazową premię przyznaną pracodawcy, o której mowa w art. 53j,
 - 3) należność przysługującą instytucji szkoleniowej za przygotowanie i realizację ustalonej części programu,
 - 4) koszty badań lekarskich i psychologicznych mających na celu ustalenie zdolności do udziału w przygotowaniu zawodowym dorosłych,
 - 5) koszty egzaminów potwierdzających kwalifikacje w zawodzie, egzaminów czeladniczych lub egzaminów sprawdzających
- są finansowane z Funduszu Pracy.”;

45) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. 1. Starosta może dokonywać z Funduszu Pracy przez okres do 12 miesięcy zwrotu poniesionych przez pracodawcę z tytułu zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego kosztów wypłaconego mu wynagrodzenia, nagród oraz opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty zasiłku określonej w art. 72 ust. 1 pkt 1, obowiązującej w ostatnim dniu każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Starosta może dokonywać z Funduszu Pracy przez okres do 18 miesięcy zwrotu poniesionych przez pracodawcę z tytułu zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego kosztów wypłaconego mu wynagrodzenia, nagród oraz opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak minimalnego wynagrodzenia za pracę i składek na ubezpieczenia społeczne od tego wynagrodzenia, jeżeli zwrot obejmuje koszty poniesione za co drugi miesiąc.

3. Pracodawca jest obowiązany, stosownie do zawartej umowy, do utrzymania w zatrudnieniu skierowanego bezrobotnego przez okres objęty refundacją wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne oraz okres 6 miesięcy po zakończeniu tej refundacji.

4. Niewywiązanie się z warunku, o którym mowa w ust. 3, lub naruszenie innych warunków zawartej umowy powoduje obowiązek zwrotu uzyskanej pomocy wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanej pomocy od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

5. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie okresu objętego refundacją albo przed upływem okresu 3 miesięcy, o którym mowa w ust. 3, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego.

6. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca zwraca uzyskaną pomoc w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. W przypadku braku możliwości skierowania bezrobotnego przez urząd pracy na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca nie zwraca uzyskanej pomocy za okres, w którym uprzednio skierowany bezrobotny pozostawał w zatrudnieniu.”;

46) w art. 57:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Starosta zwraca organizatorowi robót publicznych, który zatrudniał skierowanych bezrobotnych przez okres do 6 miesięcy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składek na ubezpieczenia społeczne bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz 50% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Starosta może dokonywać, w zakresie i na zasadach określonych w ust. 1, zwrotu poniesionych przez organizatora robót publicznych kosztów z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych na okres do 12 miesięcy, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak przeciętnego wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia za każdego bezrobotnego, jeżeli refundacja obejmuje koszty poniesione za co drugi miesiąc ich zatrudnienia.”;

- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Naruszenie warunków umowy w zakresie zatrudniania skierowanego bezrobotnego przez okres trwania robót publicznych powoduje obowiązek zwrotu uzyskanych refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości uzyskanych refundacji od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. Przepisy art. 51 ust. 8 i 9 stosuje się odpowiednio.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bezrobotni będący dłużnikami alimentacyjnymi w rozumieniu przepisów o pomocy osobom uprawnionym do alimentów mogą zostać skierowani przez starostę, na zasadach dotyczących robót publicznych, do wykonywania przez okres do 6 miesięcy pracy niezwiązanej z wyuczonym zawodem, w wymiarze nieprzekraczającym połowy wymiaru czasu pracy, w instytucjach użyteczności publicznej oraz organizacjach zajmujących się problematyką kultury, oświaty, sportu i turystyki, opieki zdrowotnej lub pomocy społecznej.”

d) uchyla się ust. 5;

47) w art. 59 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisy art. 56 ust. 3–6 stosuje się odpowiednio.”;

48) w art. 59b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy urząd pracy po zakończeniu każdego roku kalendarzowego, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje właściwej powiatowej radzie rynku pracy zbiorczy wykaz pracodawców i osób, o których mowa w ust. 1.”;

49) po art. 59b dodaje się art. 59c w brzmieniu:

„Art. 59c. Pomoc udzielana pracodawcom i przedsiębiorcom w ramach prac interwencyjnych, robót publicznych lub skierowania na zasadach robót publicznych, o których mowa w art. 51, art. 56, art. 57 i art. 59 oraz w ramach jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, o której mowa w art. 47, jest udzielana zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.”;

50) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych, jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne poniesionych w związku z zatrudnieniem skierowanego bezrobotnego, treść wniosku o organizowanie robót publicznych, prac interwencyjnych oraz tryb i warunki zawieranych umów z uprawnionymi pracodawcami, mając na uwadze prawidłowość wydatkowania środków z Funduszu Pracy, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.”;

51) po art. 60 dodaje się art. 60a–60d w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy środki Funduszu Pracy, zwane dalej „grantem”, na utworzenie stanowiska pracy w formie telepracy w rozumieniu art. 67⁵ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy dla skierowanego bezrobotnego rodzica powracającego na rynek pracy, posiadającego co najmniej jedno dziecko w wieku do 6 lat, lub bezrobotnego sprawującego opiekę nad osobą zależną, który w okresie 3 lat przed rejestracją w urzędzie pracy jako bezrobotny zrezygnował z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej z uwagi na konieczność wychowywania dziecka lub sprawowania opieki nad osobą zależną.

2. Grant nie może zostać przyznany na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego:

- 1) małżonka pracodawcy lub przedsiębiorcy;
- 2) rodzica pracodawcy lub przedsiębiorcy;
- 3) rodzeństwa pracodawcy lub przedsiębiorcy;
- 4) dziecka własnego lub przysposobionego: pracodawcy lub przedsiębiorcy, małżonka pracodawcy lub przedsiębiorcy, rodzeństwa pracodawcy lub przedsiębiorcy.

3. Grant przysługuje w kwocie określonej w umowie zawartej ze starostą, nie wyższej jednak niż 6-krotność minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego skierowanego bezrobotnego.

4. Pracodawca lub przedsiębiorca są obowiązani, stosownie do zawartej umowy, do utrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego przez okres 12 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy lub przez okres 18 miesięcy w połowie wymiaru czasu pracy.

5. Niewywiązanie się z warunku, o którym mowa w ust. 4, lub wykorzystanie grantu niezgodnie z umową, lub jego niewykorzystanie powoduje obowiązek zwrotu grantu wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

6. Zwrot grantu następuje:

- 1) w kwocie proporcjonalnej do okresu, w którym warunek określony w ust. 4 nie został spełniony, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu – w przypadku niewywiązania się z tego warunku;
- 2) w całości wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania grantu – w przypadku wykorzystania grantu niezgodnie z umową lub jego niewykorzystania.

7. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego przed upływem okresu odpowiednio 12 lub 18 miesięcy, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego.

8. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy pracodawca lub przedsiębiorca zwraca grant w kwocie określonej w ust. 6 pkt 1. W przypadku braku możliwości skierowania odpowiedniego bezrobotnego przez urząd pracy na zwolnione stanowisko pracy pracodawca lub przedsiębiorca nie zwraca grantu za okres zatrudniania skierowanego bezrobotnego.

9. Grant jest udzielany zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Art. 60b. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy świadczenie aktywizacyjne za zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego rodzica powracającego na rynek pracy po przerwie związanej z wychowywaniem dziecka lub bezrobotnego sprawującego opiekę nad osobą zależną, który w okresie 3 lat przed rejestracją w urzędzie pracy jako bezrobotny zrezygnował z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej z uwagi na konieczność wychowywania dziecka lub sprawowania opieki nad osobą zależną.

2. Świadczenie aktywizacyjne przysługuje przez okres:

- 1) 12 miesięcy w wysokości połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie za każdego skierowanego bezrobotnego albo
- 2) 18 miesięcy w wysokości jednej trzeciej minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie za każdego skierowanego bezrobotnego.

3. Pracodawca jest obowiązany do dalszego zatrudniania skierowanego bezrobotnego po upływie okresu przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego, odpowiednio przez okres 6 miesięcy w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, oraz 9 miesięcy w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

4. W przypadku rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę w trakcie przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego lub niewywiązania się z warunku utrzymania osoby w zatrudnieniu przez okres odpowiednio 6 lub 9 miesięcy przypadających po ustaniu prawa do tego świadczenia pracodawca jest obowiązany do zwrotu wszystkich otrzymanych świadczeń aktywizacyjnych wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty otrzymanych świadczeń aktywizacyjnych od dnia wypłaty pierwszego świadczenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

5. W przypadku utrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego przez okres uzyskiwania świadczenia aktywizacyjnego oraz przez co najmniej połowę okresu wymaganego utrzymania zatrudnienia po upływie prawa do świadczenia pracodawca jest obowiązany do zwrotu 50% łącznej kwoty, o której mowa w ust. 4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

6. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie przysługiwania świadczenia aktywizacyjnego albo przed upływem okresu odpowiednio 6 lub 9 miesięcy, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego.

7. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy pracodawca jest obowiązany do zwrotu wszystkich otrzymanych świadczeń aktywizacyjnych wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty otrzymanych świadczeń aktywizacyjnych od dnia wypłaty pierwszego świadczenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. W przypadku braku możliwości skierowania odpowiedniego bezrobotnego przez urząd pracy na zwolnione stanowisko pracy pracodawca nie zwraca uzyskanych środków za okres zatrudniania skierowanego bezrobotnego.

8. Świadczenie aktywizacyjne nie przysługuje w przypadku uzyskania przez pracodawcę prawa do pożyczki z Funduszu Pracy na utworzenie miejsca pracy dla osoby, która miałaby być objęta świadczeniem aktywizacyjnym.

9. Świadczenie aktywizacyjne jest udzielane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Art. 60c. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, refundować pracodawcy koszty poniesione na składki na ubezpieczenia społeczne należne od pracodawcy za skierowanych do pracy bezrobotnych do 30 roku życia, którzy podejmują zatrudnienie po raz pierwszy w życiu.

2. Refundacja kosztów poniesionych na składki na ubezpieczenia społeczne przysługuje przez okres do 12 miesięcy w kwocie określonej w umowie, nie wyższej jednak niż połowa minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego zatrudnionego bezrobotnego.

3. Pracodawca jest obowiązany do dalszego zatrudniania skierowanego bezrobotnego przez okres 6 miesięcy po zakończeniu okresu refundacji kosztów poniesionych na składki na ubezpieczenia społeczne.

4. W przypadku rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę w trakcie przysługiwania refundacji kosztów poniesionych na składki na ubezpieczenia społeczne lub niewywiązania się z warunku utrzymania osoby w zatrudnieniu przez okres 6 miesięcy przypadających po ustaniu refundacji pracodawca jest obowiązany do zwrotu wszystkich otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty otrzymanych środków od dnia wypłaty pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

5. W przypadku utrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego przez okres uzyskiwania refundacji kosztów poniesionych na składki na ubezpieczenia społeczne oraz przez co najmniej 3 miesiące po upływie okresu refundacji pracodawca jest obowiązany do zwrotu 50% łącznej kwoty, o której mowa w ust. 4.

6. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie okresu objętego refundacją albo przed upływem okresu 6 miesięcy, o którym mowa w ust. 3, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego.

7. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy pracodawca jest obowiązany do zwrotu wszystkich otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty otrzymanych środków od dnia wypłaty pierwszej refundacji kosztów poniesionych na składki na ubezpieczenia społeczne, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. W przypadku braku możliwości skierowania odpowiedniego bezrobotnego przez urząd pracy na zwolnione stanowisko pracy pracodawca nie zwraca otrzymanych środków za okres zatrudniania skierowanego bezrobotnego.

8. Refundacja kosztów składek na ubezpieczenia społeczne jest udzielana zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Art. 60d. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy dofinansowanie wynagrodzenia za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego, który ukończył 50 rok życia.

2. Dofinansowanie wynagrodzenia przysługuje przez okres:

- 1) 12 miesięcy – w przypadku zatrudnienia bezrobotnego, który ukończył 50 lat, a nie ukończył 60 lat lub
- 2) 24 miesięcy – w przypadku zatrudnienia bezrobotnego, który ukończył 60 lat.

3. Dofinansowanie wynagrodzenia przysługuje w kwocie określonej w umowie, nie wyższej jednak niż połowa minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za każdego zatrudnionego bezrobotnego.

4. Pracodawca lub przedsiębiorca są obowiązani do dalszego zatrudniania skierowanego bezrobotnego po upływie okresu przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia, odpowiednio przez okres 6 miesięcy w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, oraz 12 miesięcy w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

5. W przypadku niewywiązania się z warunku, o którym mowa w ust. 4, oraz nieutrzymania zatrudnienia w okresie przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia pracodawca lub przedsiębiorca są obowiązani do zwrotu wszystkich otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od całości kwoty otrzymanych środków od dnia wypłaty pierwszego dofinansowania wynagrodzenia, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

6. W przypadku utrzymania zatrudnienia skierowanego bezrobotnego przez okres przysługiwania dofinansowania wynagrodzenia oraz przez co najmniej połowę okresu, o którym mowa w ust. 4, pracodawca lub przedsiębiorca są obowiązani do zwrotu 50% łącznej kwoty, o której mowa w ust. 5, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

7. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie okresu objętego dofinansowaniem albo przed upływem okresu odpowiednio 6 lub 12 miesięcy, o którym mowa w ust. 4, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego.

8. W przypadku braku odpowiedniego bezrobotnego w sytuacji określonej w ust. 7 pracodawca lub przedsiębiorca nie zwracają uzyskanego dofinansowania wynagrodzenia za okres zatrudniania skierowanego bezrobotnego.

9. Dofinansowanie wynagrodzenia jest udzielane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.”;

52) w art. 61b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Starosta może zawrzeć z agencją zatrudnienia umowę na doprowadzenie skierowanego bezrobotnego będącego w szczególnej sytuacji na rynku pracy do podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej na podstawie umów cywilnoprawnych, stanowiących odpowiednią pracę, przez okres co najmniej 6 miesięcy.”,

b) w ust. 2:

– uchyla się pkt 1,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) warunki i tryb przekazania środków Funduszu Pracy przysługujących agencji zatrudnienia z tytułu doprowadzenia skierowanego bezrobotnego do podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej na podstawie umów cywilnoprawnych;”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku niewywiązania się agencji zatrudnienia z warunku, o którym mowa w ust. 1, przekazane agencji środki podlegają zwrotowi w wysokości proporcjonalnej do okresu, w którym wskazany warunek nie został spełniony, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

5. W przypadku rozwiązania ze skierowanym bezrobotnym umowy o pracę z przyczyn, o których mowa w art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy albo rozwiązania przez skierowanego bezrobotnego umowy cywilnoprawnej przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, agencja zatrudnienia nie jest obowiązana do zwrotu otrzymanych środków.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W okresie udziału bezrobotnego w działaniach realizowanych przez agencję zatrudnienia, zgodnie z umową, o której mowa w ust. 2, powiatowy urząd pracy nie kieruje do bezrobotnego innych form pomocy, o których mowa w ustawie.”;

53) po rozdziale 11a dodaje się rozdział 11b w brzmieniu:

„Rozdział 11b

Pożyczki na utworzenie stanowiska pracy oraz pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej

Art. 61e. Ze środków Funduszu Pracy oraz środków, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 216 i 1643), a także ze środków Unii Europejskiej, mogą być finansowane:

- 1) pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego, w tym bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy:
 - a) podmiotom, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 1a oraz ust. 1a,
 - b) żłobkom lub klubom dziecięcym tworzonym i prowadzonym przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, o których mowa w przepisach o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3;
- 2) pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej:
 - a) bezrobotnym,
 - b) poszukującym pracy absolwentom szkół i uczelni, w okresie 48 miesięcy od dnia ukończenia szkoły lub uzyskania tytułu zawodowego,
 - c) studentom ostatniego roku studiów;
- 3) usługi doradcze i szkoleniowe skierowane do osób, o których mowa w pkt 2, którym udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

Art. 61f. Pożyczki oraz usługi doradcze i szkoleniowe, o których mowa w art. 61e, są przyznawane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Art. 61g. 1. Pożyczek udzielają oraz usługi doradcze i szkoleniowe zapewniają pośrednicy finansowi wybierani przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

2. Pośrednikiem finansowym może zostać bank lub instytucja finansowa, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 61h. 1. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy jest udzielana na podstawie umowy, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 61e pkt 1, po przedstawieniu kosztorysu dotyczącego tworzonego stanowiska pracy, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia.

2. Oprocentowanie pożyczki na utworzenie stanowiska pracy jest stałe i wynosi, w skali roku, 0,25 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.

3. Okres spłaty pożyczki na utworzenie stanowiska pracy nie może być dłuższy niż 3 lata, z zastrzeżeniem art. 61j ust. 3.

4. Pożyczkobiorcy nie przysługuje prawo do karencji w spłacie pożyczki na utworzenie stanowiska pracy.

5. Spłata pożyczki na utworzenie stanowiska pracy jest dokonywana w równych ratach, płatnych na rachunek bankowy właściwego pośrednika finansowego.

6. Pożyczkobiorca nie ponosi opłat i kosztów z tytułu udzielonej pożyczki na utworzenie stanowiska pracy.

Art. 61i. 1. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej jest udzielana na podstawie umowy, na wniosek osoby, o której mowa w art. 61e pkt 2, po przedstawieniu opisu i kosztorysu zamierzonej działalności gospodarczej, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 20-krotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia.

2. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej może stanowić do 100% kosztów jej podjęcia.

3. Okres spłaty pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej nie może być dłuższy niż 7 lat, z możliwością skorzystania z karencji w spłacie kapitału na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

4. Środki finansowe z tytułu pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej są wypłacane przez pośrednika finansowego, na podstawie harmonogramu, po zarejestrowaniu przez pożyczkobiorcę działalności gospodarczej.

5. Przepisy art. 61h ust. 2, 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 61j. 1. Podmiotom, którym udzielono pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej, można udzielić pożyczki na utworzenie stanowiska pracy nie wcześniej niż po upływie co najmniej 3 miesięcy od rozpoczęcia spłaty pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

2. W przypadku gdy pożyczkobiorca korzysta z karencji w spłacie kapitału, bieg trzymiesięcznego terminu rozpoczyna się po zakończeniu okresu karencji.

3. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy powiększa kapitał zadłużenia z tytułu pożyczki udzielonej na podjęcie działalności gospodarczej, a jej spłata następuje zgodnie z harmonogramem spłaty pożyczki udzielonej na podjęcie działalności gospodarczej.

Art. 61k. 1. Pożyczka na utworzenie stanowiska pracy może zostać udzielona podmiotom, o których mowa w art. 61e pkt 1:

- 1) niezalegającym ze spłatą rat pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej oraz pożyczki na utworzenie stanowiska pracy;
- 2) niezalegającym z opłacaniem należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy lub Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;
- 3) niezalegającym z opłacaniem innych danin publicznych;
- 4) niekaranym, w okresie 2 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o pożyczkę, za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.

2. Tworzone stanowisko pracy nie może być jednocześnie finansowane w ramach pożyczki i refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, o której mowa w art. 46 ust. 1.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1385 i 1529, z 2013 r. poz. 777, 1036, 1289 i 1567 oraz z 2014 r. poz. 586.

Art. 61l. Pożyczka na podjęcie działalności gospodarczej może zostać udzielona osobom, o których mowa w art. 61e pkt 2:

- 1) niekaranym, w okresie 2 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o pożyczkę, za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
- 2) niezatrudnionym oraz niewykonującym innej pracy zarobkowej;
- 3) nieprowadzącym działalności gospodarczej w okresie 12 miesięcy przed złożeniem wniosku o udzielenie pożyczki.

Art. 61m. 1. Formą zabezpieczenia spłaty i zwrotu udzielonych pożyczek, o których mowa w art. 61e pkt 1 i 2, jest weksel własny in blanco i poręczenie dwóch osób fizycznych.

2. W zależności od oceny zdolności kredytowej i ryzyka kredytowego zamiast poręczenia dwóch osób fizycznych może być ustanowione inne zabezpieczenie spłaty i zwrotu udzielonych pożyczek.

Art. 61n. Podstawą rozliczenia pożyczek, o których mowa w art. 61e pkt 1 i 2, są opłacone faktury lub inne równoważne dokumenty księgowe.

Art. 61o. 1. Pożyczkobiorca jest obowiązany dokonać zwrotu niespłaconej kwoty pożyczki na utworzenie stanowiska pracy lub pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pożyczki, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia wezwania do jej zwrotu, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy bezrobotnego lub prowadził działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy albo naruszył inne warunki umowy.

2. Zwrot niespłaconej kwoty pożyczki, o której mowa w ust. 1, podlega zwiększeniu o kwotę uzyskanej korzyści wynikającej z różnicy oprocentowania spłaconej części pożyczki w stosunku do oprocentowania równego stopie referencyjnej obliczonej zgodnie z metodologią określoną w Komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14 z 19.01.2008, str. 6) obowiązującego w dniu otrzymania pożyczki.

3. W przypadku gdy pożyczkobiorca, z zastrzeżeniem ust. 1, w okresie do 36 miesięcy, obliczonych od pierwszego miesiąca, w którym podjął działalność gospodarczą z wykorzystaniem środków pożyczki, o której mowa w art. 61e pkt 2 lub od pierwszego miesiąca, w którym zatrudnił na utworzonym stanowisku pracy bezrobotnego, w tym skierowanego bezrobotnego z wykorzystaniem środków pożyczki, o której mowa w art. 61e pkt 1:

- 1) zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej, lub
- 2) zlikwiduje utworzone stanowisko pracy dla bezrobotnego, w tym bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy

– spłaca pozostały do spłaty kapitał pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej lub pozostały do spłaty kapitał pożyczki na utworzenie stanowiska pracy, wraz z odsetkami równymi stopie referencyjnej obliczonej zgodnie z metodologią określoną w Komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych, naliczonymi od dnia zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej lub od dnia likwidacji utworzonego stanowiska pracy, zgodnie z terminami przyjętymi w harmonogramie spłat pożyczek.

Art. 61p. 1. Minister właściwy do spraw pracy może umorzyć jednorazowo należność z tytułu udzielonej pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej w kwocie pozostałej do spłaty pożyczki udzielonej na utworzenie pierwszego stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy, pożyczkobiorcy korzystającemu jednocześnie z pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej oraz pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy, wraz z odsetkami obliczonymi na dzień spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

2. Warunkami umorzenia, o którym mowa w ust. 1, są:

- 1) utrzymanie, przez co najmniej 12 miesięcy, pierwszego stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy;
- 2) niezaleganie ze spłatą rat pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy oraz pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej.

3. Kwota należności podlegająca umorzeniu, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć kwoty pozostałej do spłaty wraz z odsetkami z tytułu pożyczki na utworzenie pierwszego stanowiska pracy.

Art. 61q. Minister właściwy do spraw pracy może umorzyć w całości lub w części należności z tytułu niespłaconych pożyczek, o których mowa w art. 61e pkt 1 i 2, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 56 lub art. 57 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 61r. Umorzenie, o którym mowa w art. 61p, a także umorzenie, o którym mowa w art. 61q dokonane na podstawie przesłanek wynikających z art. 56 pkt 5 i art. 57 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Art. 61s. 1. Pośrednicy finansowi podejmują współpracę z uczelniami, a za ich pośrednictwem z organizacjami działającymi na rzecz rozwoju przedsiębiorczości, w szczególności akademickimi inkubatorami przedsiębiorczości, akademickimi biurami karier i centrami informacyjno-doradczymi, w celu zapewnienia możliwości skorzystania z usług doradczych i szkoleniowych przez osoby ubiegające się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej oraz pożyczkobiorców, którym takiej pożyczki udzielono.

2. Pośrednicy finansowi w miejscu obsługi osób ubiegających się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej zapewniają tym osobom dostęp do danych kontaktowych instytucji, o których mowa w ust. 1, w celu skorzystania z usług doradczych i szkoleniowych w zakresie przedsiębiorczości, obejmujących w szczególności sporządzanie opisu i kosztorysu przedsięwzięcia.

3. Pożyczkobiorcy mogą skorzystać z usług doradczych i szkoleniowych świadczonych przez instytucje, o których mowa w ust. 1, w szczególności w zakresie:

- 1) zakładania działalności gospodarczej;
- 2) form opodatkowania planowanej działalności gospodarczej;
- 3) prowadzenia księgowości.

4. Usługi doradcze i szkoleniowe świadczone pożyczkobiorcom mogą być finansowane ze środków, o których mowa w art. 61e, do wysokości 30% przeciętnego wynagrodzenia na jedną uprawnioną osobę.

Art. 61t. Bank Gospodarstwa Krajowego zarządza środkami, o których mowa w art. 109e ust. 1, oraz pełni funkcję koordynatora realizacji pożyczek oraz świadczenia usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 61e.

Art. 61u. Do zadań Banku Gospodarstwa Krajowego w zakresie, o którym mowa w art. 61t, należy w szczególności:

- 1) dokonywanie wyboru pośredników finansowych i zawieranie z nimi umów;
- 2) przekazywanie środków pośrednikom finansowym;
- 3) gromadzenie środków z tytułu spłat i zwrotu pożyczek oraz oprocentowania wolnych środków;
- 4) monitorowanie realizacji pożyczek oraz zapewnienia świadczenia usług doradczych i szkoleniowych przez pośredników finansowych;
- 5) prowadzenie rozliczeń i sporządzanie sprawozdawczości dla ministra właściwego do spraw pracy;
- 6) opracowywanie jednolitych wzorów wniosków o udzielenie pożyczek oraz wzorów innych niezbędnych dokumentów;
- 7) opracowywanie jednolitych wzorów rozliczeń i sprawozdań w zakresie udzielonych pożyczek;
- 8) sprawowanie kontroli realizacji pożyczek przez pośredników finansowych;
- 9) opiniowanie wniosków o umorzenie należności z tytułu udzielonych pożyczek przed przekazaniem ich do ministra właściwego do spraw pracy;
- 10) monitorowanie dochodzenia roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek udzielanych przez pośredników finansowych.

Art. 61v. Do zadań pośredników finansowych w zakresie, o którym mowa w art. 61g ust. 1, należy w szczególności:

- 1) rozpatrywanie wniosków oraz zawieranie umów w sprawie udzielania pożyczek;
- 2) monitorowanie realizacji umów dotyczących udzielonych pożyczek;
- 3) bieżąca obsługa finansowa pożyczek oraz naliczanie odsetek za zwłokę od nieterminowych spłat rat pożyczek;
- 4) dochodzenie roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek;
- 5) opiniowanie, w zakresie finansowym oraz formalnoprawnym, wniosków pożyczkobiorców w przedmiocie umorzenia udzielonych pożyczek;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 379.

- 6) opiniowanie wniosków o umorzenie należności z tytułu udzielonych pożyczek;
- 7) przekazywanie Bankowi Gospodarstwa Krajowego skompletowanych i zweryfikowanych pod względem merytorycznym i finansowym wniosków o umorzenie pożyczek;
- 8) prowadzenie rozliczeń i sporządzanie sprawozdawczości dla Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 9) zapewnienie dostępu do usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 61s ust. 1;
- 10) przekazywanie, na wnioski starostów, informacji o wynikach monitorowania zatrudnienia przez wymagany okres, bezrobotnych skierowanych przez powiatowe urzędy pracy u pożyczkobiorców, na utworzonych stanowiskach pracy.

Art. 61w. Do zadań starostów należy współpraca z Bankiem Gospodarstwa Krajowego i pośrednikami finansowymi, polegająca w szczególności na:

- 1) opiniowaniu wniosków o udzielenie pożyczki na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy pod względem możliwości danego urzędu pracy w zakresie skierowania bezrobotnych posiadających kwalifikacje niezbędne do wykonywania pracy na planowanym do utworzenia stanowisku pracy;
- 2) wydawaniu zaświadczeń potwierdzających posiadanie statusu bezrobotnego przez osoby ubiegające się o pożyczkę na podjęcie działalności gospodarczej;
- 3) kierowaniu bezrobotnych na utworzone stanowiska pracy;
- 4) monitorowaniu, we współpracy z pośrednikami finansowymi, zatrudnienia przez wymagany okres, bezrobotnych skierowanych przez powiatowe urzędy pracy u pożyczkobiorców, na utworzonych stanowiskach pracy.

Art. 61x. 1. Pożyczkobiorca, któremu została udzielona pożyczka na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy, jest obowiązany poinformować, z 14-dniowym wyprzedzeniem, powiatowy urząd pracy oraz pośrednika finansowego o terminie zatrudnienia bezrobotnego oraz potwierdzić zatrudnienie bezrobotnego, w terminie 7 dni od dnia jego zatrudnienia.

2. Pożyczkobiorca, który otrzymał pożyczkę na utworzenie stanowiska pracy dla bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy, jest obowiązany poinformować pośrednika finansowego oraz powiatowy urząd pracy o rozwiązaniu umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym, nie później niż w terminie 7 dni od dnia jej rozwiązania.

3. W przypadku gdy powiatowy urząd pracy w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 2, nie skieruje bezrobotnego spełniającego wymagania utworzonego stanowiska pracy, pożyczkobiorca może zatrudnić na tym stanowisku bezrobotnego bez skierowania powiatowego urzędu pracy.”;

- 54) w art. 62 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku wystąpienia przez rolnika z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, po terminie wymagalności pierwszej raty kwartalnej, pokrycie składek na ubezpieczenia społeczne rolników przysługuje za cztery kwartały liczone od następnego kwartału po kwartale, w którym został złożony wniosek.”;

- 55) po rozdziale 12 dodaje się rozdział 12a w brzmieniu:

„Rozdział 12a

Program Aktywizacja i Integracja

Art. 62a. 1. Powiatowy urząd pracy samodzielnie lub we współpracy z ośrodkiem pomocy społecznej może inicjować działania w zakresie aktywizacji zawodowej i integracji społecznej bezrobotnych, które są realizowane w ramach Programu Aktywizacja i Integracja.

2. Do udziału w Programie Aktywizacja i Integracja są kierowani bezrobotni, dla których jest ustalony profil pomocy III, korzystający ze świadczeń pomocy społecznej, w szczególności realizujący kontrakt socjalny, o którym mowa w przepisach o pomocy społecznej.

3. Program Aktywizacja i Integracja, po zaopiniowaniu przez powiatową radę rynku pracy, jest realizowany przez powiatowy urząd pracy działający we współpracy z ośrodkiem pomocy społecznej lub podmiotami prowadzącymi działalność statutową na rzecz integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym, zgodnie z przepisami o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

4. Działania w zakresie aktywizacji zawodowej bezrobotnych są realizowane przez powiatowy urząd pracy w ramach prac społecznie użytecznych, o których mowa w art. 73a.

5. Działania w zakresie integracji społecznej bezrobotnych, służące kształtowaniu aktywnej postawy w życiu społecznym i zawodowym, mogą być realizowane w szczególności poprzez grupowe poradnictwo specjalistyczne, warsztaty trenerskie i grupy wsparcia, w wymiarze co najmniej 10 godzin tygodniowo.

6. Działania w zakresie integracji społecznej bezrobotnych mogą być realizowane przez ośrodek pomocy społecznej lub podmioty, o których mowa w ust. 3.

7. Realizacja Programu Aktywizacja i Integracja przez ośrodek pomocy społecznej odbywa się na podstawie porozumienia o realizacji programu zawartego z powiatowym urzędem pracy, które określa w szczególności:

- 1) kryteria doboru i liczbę bezrobotnych;
- 2) działania w zakresie integracji społecznej bezrobotnych, realizowane przez ośrodek pomocy społecznej;
- 3) okres realizacji i przewidywane efekty, z podaniem mierników pozwalających ocenić indywidualne efekty;
- 4) kwoty i źródła finansowania działań;
- 5) sposób kontroli i zakres monitorowania.

8. Działania w zakresie integracji społecznej bezrobotnych, realizowane przez ośrodek pomocy społecznej, są finansowane ze środków budżetowych gminy i mogą być współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

9. W przypadku niezawarcia z ośrodkiem pomocy społecznej porozumienia, o którym mowa w ust. 7, powiatowy urząd pracy w ramach środków Funduszu Pracy może zlecić realizację działań w zakresie integracji społecznej bezrobotnych podmiotom, o których mowa w ust. 3.

10. Zlecenie realizacji działań w zakresie integracji społecznej bezrobotnych odbywa się po przeprowadzeniu otwartego konkursu ofert, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

11. Realizacja działań w zakresie integracji społecznej bezrobotnych odbywa się na podstawie umowy, która określa w szczególności:

- 1) liczbę bezrobotnych;
- 2) zakres działań i okres ich realizacji;
- 3) przewidywane efekty, z podaniem mierników pozwalających ocenić indywidualne efekty;
- 4) kwotę i tryb przekazania środków Funduszu Pracy przysługujących z tytułu realizacji działań w zakresie integracji społecznej;
- 5) zasady i zakres dokumentowania działań w zakresie integracji społecznej podjętych wobec bezrobotnych;
- 6) sposób kontroli i zakres monitorowania.

12. W przypadku niezawarcia z ośrodkiem pomocy społecznej porozumienia, o którym mowa w ust. 7, powiatowy urząd pracy zawiera z ośrodkiem pomocy społecznej porozumienie o współpracy, w ramach którego strony uzgadniają kryteria doboru bezrobotnych do Programu Aktywizacja i Integracja oraz zakres i sposób wymiany informacji o jego uczestnikach.

Art. 62b. 1. Realizacja Programu Aktywizacja i Integracja trwa 2 miesiące.

2. Po zakończeniu Programu Aktywizacja i Integracja powiatowy urząd pracy może:

- 1) podjąć decyzję o ponownym skierowaniu bezrobotnego do udziału w Programie Aktywizacja i Integracja, jednak nie dłużej niż łącznie na okres do 6 miesięcy albo
- 2) skierować bezrobotnego, w porozumieniu z ośrodkiem pomocy społecznej, do zatrudnienia wspieranego u pracodawcy na zasadach określonych w przepisach o zatrudnieniu socjalnym lub podjęcia pracy w spółdzielni socjalnej zakładanej przez osoby prawne, o której mowa w przepisach o spółdzielniach socjalnych, albo
- 3) ponownie ustalić profil pomocy, a w przypadku zmiany profilu niezwłocznie dostosować indywidualny plan działania i przedstawić bezrobotnemu propozycję pomocy określoną w ustawie.

3. W okresie udziału bezrobotnego w Programie Aktywizacja i Integracja powiatowy urząd pracy nie kieruje do bezrobotnego innych form pomocy, o których mowa w ustawie.

Art. 62c. 1. Program Aktywizacja i Integracja jest finansowany ze środków Funduszu Pracy oraz budżetu gminy.

2. Wysokość środków Funduszu Pracy na realizację Programu Aktywizacja i Integracja, o których mowa w art. 109 ust. 8a, może być zwiększona, na wniosek starosty, o środki z rezerwy Funduszu Pracy będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy.

3. Kwota wydatków przeznaczonych z Funduszu Pracy na finansowanie działań, o których mowa w art. 62a ust. 7 pkt 2, jest ustalana z uwzględnieniem stawki godzinowej pracy trenera z 10-osobową grupą bezrobotnych, w wysokości nie wyższej niż 70 zł.”;

56) w art. 66a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Programy specjalne są realizowane po zaopiniowaniu przez powiatową radę rynku pracy.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Łączna kwota wydatków poniesionych w roku budżetowym na realizację programów specjalnych nie może przekroczyć 10% wysokości środków Funduszu Pracy, ustalonych zgodnie z art. 109 ust. 8, z przeznaczeniem na finansowanie w roku poprzednim programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej.”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy wysokość środków planowanych na realizację programów specjalnych przekracza 10% wysokości środków Funduszu Pracy, określonych w ust. 4, minister właściwy do spraw pracy może, na wniosek starosty, przyznać dodatkowe środki z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy na realizację programów specjalnych, przy czym wydatkowanie tych środków nie jest wliczane do wydatków, o których mowa w ust. 4.”;

57) po rozdziale 13a dodaje się rozdziały 13b–13d w brzmieniu:

„Rozdział 13b

Programy regionalne

Art. 66c. 1. Marszałek województwa inicjuje programy regionalne.

2. Programy regionalne mogą być inicjowane na wniosek starostów, wojewódzkiej rady rynku pracy albo wojewódzkiej komisji dialogu społecznego.

3. Program regionalny jest inicjowany na podstawie diagnozy sytuacji na rynku pracy dokonanej na podstawie analiz i prognoz dotyczących w szczególności:

- 1) sytuacji bezrobotnych na rynkach pracy województwa, powiatów i gmin;
- 2) zapotrzebowania pracodawców na kwalifikacje na regionalnym rynku pracy;
- 3) mobilności siły roboczej.

4. Program regionalny obejmuje co najmniej jeden z priorytetów przyjętych do realizacji w ramach regionalnego planu działań na rzecz zatrudnienia, zgodny z priorytetami polityki państwa w dziedzinie rynku pracy przedstawionymi w Krajowym Planie Działań.

5. Program regionalny jest realizowany przez wojewódzki urząd pracy w porozumieniu z powiatowymi urzędami pracy.

6. Na podstawie diagnozy sytuacji na rynku pracy wojewódzki urząd pracy określa grupy bezrobotnych, dla których jest konieczne przygotowanie programu regionalnego, oraz dokonuje wyboru powiatów o najwyższym udziale tych bezrobotnych w ogólnej liczbie bezrobotnych w powiecie.

7. Wojewódzki urząd pracy przekazuje powiatowym urzędом pracy przewidzianym do udziału w programie regionalnym założenia programu regionalnego, obejmujące w szczególności:

- 1) diagnozę sytuacji na wojewódzkim rynku pracy, z uwzględnieniem sytuacji w poszczególnych powiatach i gminach;
- 2) wykaz powiatów proponowanych do objęcia programem regionalnym;
- 3) proponowaną:
 - a) liczbę i strukturę uczestników programu regionalnego w poszczególnych powiatach,
 - b) wysokość środków Funduszu Pracy w przeliczeniu na jednego uczestnika programu regionalnego,
 - c) wysokość środków Funduszu Pracy dla poszczególnych powiatów;
- 4) oczekiwane wskaźniki efektywności programu regionalnego dla poszczególnych powiatów.

8. Po akceptacji założeń programu regionalnego przez starostę powiatowy urząd pracy przygotowuje propozycję działań, którymi zostaną objęci uczestnicy programu regionalnego w powiecie.

9. Wojewódzki urząd pracy we współpracy z powiatowym urzędem pracy:

- 1) uzgadnia zakres działań, którymi zostaną objęci uczestnicy programu regionalnego, oraz przewidywane wskaźniki efektywności programu regionalnego dla powiatu;
- 2) dokonuje analizy czynników mogących wpłynąć negatywnie na efektywność programu regionalnego w powiecie oraz uzgadnia propozycję działań niezbędnych do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego w powiecie.

10. Podstawą wdrożenia programu regionalnego jest porozumienie zawarte pomiędzy wojewódzkim urzędem pracy a powiatowymi urzędami pracy, które określa w szczególności:

- 1) wykaz powiatów, na których terenie będzie realizowany program regionalny, i uzasadnienie wyboru tych powiatów;
- 2) liczbę i strukturę uczestników programu regionalnego, ogółem i odrębnie dla poszczególnych powiatów;
- 3) zakres działań planowanych do realizacji w ramach programu regionalnego w poszczególnych powiatach;
- 4) koszt programu regionalnego, ogółem i odrębnie dla poszczególnych powiatów oraz źródła finansowania;
- 5) wskaźniki efektywności, ogółem dla programu regionalnego i odrębnie dla poszczególnych powiatów;
- 6) czynniki mogące wpłynąć negatywnie na efektywność programu regionalnego oraz działania niezbędne do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego.

11. Programy regionalne są finansowane ze środków Funduszu Pracy, o których mowa w art. 109 ust. 2a, oraz mogą być wspierane innymi środkami.

12. Marszałek województwa monitoruje realizację programu regionalnego w poszczególnych powiatach, w tym wdrażanie działań niezbędnych do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji programu regionalnego.

Rozdział 13c

Zlecenie działań aktywizacyjnych

Art. 66d. 1. Marszałek województwa w ramach środków Funduszu Pracy, o których mowa w art. 109 ust. 2b, może zlecić wykonanie działań aktywizacyjnych agencji zatrudnienia, realizującej usługę pośrednictwa pracy co najmniej przez poprzedni rok kalendarzowy, potwierdzoną w złożonej marszałkowi województwa informacji o działalności agencji zatrudnienia, zwanej dalej „realizatorem”.

2. Marszałek województwa zawiera z wybranym realizatorem oraz z powiatowymi urzędami pracy umowę, zwaną dalej „umową o świadczenie działań aktywizacyjnych”.

3. Działaniami aktywizacyjnymi obejmuje się długotrwale bezrobotnych, w tym bezrobotnych, dla których jest ustalony profil pomocy II albo profil pomocy III.

4. Do realizatora kieruje się nie mniej niż 200 bezrobotnych, o których mowa w ust. 3, zarejestrowanych w jednym powiatowym urzędzie pracy.

5. Działania aktywizacyjne, świadczone w ramach umowy o świadczenie działań aktywizacyjnych przez realizatora na rzecz pracodawcy, są finansowane ze środków realizatora.

6. Wynagrodzenie brutto należne realizatorowi za jednego bezrobotnego nie może przekroczyć trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu zawarcia umowy o świadczenie działań aktywizacyjnych.

Art. 66e. 1. Wojewódzki urząd pracy dokonuje w ramach województwa wyboru powiatów, z których są kierowani bezrobotni, o których mowa w art. 66d ust. 3, do realizatora w tym województwie.

2. Do zlecenia działań aktywizacyjnych są wybierane w szczególności powiatowe urzędy pracy, które osiągnęły na dzień 31 grudnia roku poprzedniego wskaźnik procentowego udziału pracowników powiatowego urzędu pracy pełniących funkcję doradcy klienta w całkowitym zatrudnieniu na poziomie niższym niż 5 punktów procentowych poniżej średniego procentowego wskaźnika udziału pracowników uzyskanego we wszystkich powiatowych urzędach pracy lub osiągnęły wskaźnik liczby bezrobotnych przypadających na jednego pracownika powiatowego urzędu pracy pełniącego funkcję doradcy klienta na poziomie wyższym niż 15% powyżej średniego wskaźnika liczby bezrobotnych uzyskanego we wszystkich powiatowych urzędach pracy.

3. Wojewódzki urząd pracy we współpracy z powiatowymi urzędami pracy uzgadnia zakres i warunki zlecenia działań aktywizacyjnych, obejmujące w szczególności:

- 1) grupy, liczbę i strukturę bezrobotnych planowanych do objęcia działaniami aktywizacyjnymi;
- 2) warunki i okres realizacji zleconych działań aktywizacyjnych, adekwatne do potrzeb grupy bezrobotnych.

4. Wojewódzki urząd pracy przygotowuje i przeprowadza procedurę wyboru realizatora.

Art. 66f. 1. Umowa o świadczenie działań aktywizacyjnych określa w szczególności:

- 1) warunki realizowania działań aktywizacyjnych przez realizatora;
- 2) liczbę bezrobotnych, którzy będą kierowani do realizatora;
- 3) warunki rekrutacji i rekrutacji uzupełniającej bezrobotnych, którzy zostaną skierowani przez powiatowy urząd pracy do realizatora;
- 4) tryb kierowania bezrobotnych przez powiatowe urzędy pracy do realizatora;
- 5) zakres danych bezrobotnych, przekazywanych realizatorowi przez powiatowy urząd pracy, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych, obejmujący:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL,
 - c) miejsce zamieszkania,
 - d) kwalifikacje, uprawnienia i doświadczenie zawodowe;
- 6) okres realizacji działań aktywizacyjnych wobec bezrobotnych;
- 7) wysokość wskaźnika skuteczności zatrudnieniowej oraz wysokość wskaźnika utrzymania w zatrudnieniu, do których osiągnięcia jest obowiązany realizator, oraz obowiązek zwrotu środków, o którym mowa w art. 66j, w przypadku nieosiągnięcia tych wskaźników;
- 8) maksymalną wysokość wynagrodzenia brutto należnego realizatorowi;
- 9) warunki i tryb przekazywania środków Funduszu Pracy realizatorowi;
- 10) sposób dokumentowania spełniania warunków uprawniających realizatora do otrzymania wynagrodzenia;
- 11) zakres i sposób dokumentowania działań realizowanych przez realizatora wobec bezrobotnych;
- 12) sposób przekazywania pomiędzy stronami informacji o przebiegu realizacji zleconych działań aktywizacyjnych;
- 13) działania planowane do podjęcia w przypadku wystąpienia zagrożenia realizacji zlecenia działań aktywizacyjnych;
- 14) zakres odpowiedzialności stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy o świadczenie działań aktywizacyjnych.

2. Marszałek województwa może kontrolować powiatowe urzędy pracy oraz realizatora w zakresie przestrzegania postanowień umowy o świadczenie działań aktywizacyjnych.

3. Realizator jest obowiązany udostępniać marszałkowi województwa dane i dokumenty oraz udzielać wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli, w szczególności dotyczących dokumentowania działań aktywizacyjnych, spełniania warunków uprawniających do wypłaty wynagrodzenia, osiągniętych wskaźników skuteczności zatrudnieniowej oraz utrzymania w zatrudnieniu.

4. Powiatowy urząd pracy jest obowiązany udostępniać marszałkowi województwa dane i dokumenty oraz udzielać wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli, w szczególności dotyczących rekrutacji i kierowania bezrobotnych do realizatora.

5. Do kontroli przeprowadzanej przez marszałka województwa przepisy art. 111 stosuje się odpowiednio.

6. Marszałek województwa przesyła ministrowi właściwemu do spraw pracy informację o:

- 1) przeprowadzonej w województwie procedurze zlecenia działań aktywizacyjnych, niezwłocznie po jej zakończeniu;
- 2) zakresie i efektywności zleconych działań aktywizacyjnych i ich wpływie na regionalny i powiatowe rynki pracy, niezwłocznie po zakończeniu realizacji umowy o świadczenie działań aktywizacyjnych;
- 3) wynikach kontroli, o której mowa w ust. 2, niezwłocznie po jej zakończeniu.

Art. 66g. 1. Powiatowy urząd pracy dokonuje rekrutacji i kieruje bezrobotnych do realizatora w trybie i na warunkach określonych w umowie o świadczenie działań aktywizacyjnych.

2. Skierowanie bezrobotnego do realizatora nie powoduje utraty statusu bezrobotnego.

3. W okresie udziału bezrobotnego w działaniach świadczonych przez realizatora w ramach zlecenia działań aktywizacyjnych powiatowy urząd pracy nie kieruje do bezrobotnego innych form pomocy, o których mowa w ustawie.

Art. 66h. 1. Realizator jest obowiązany do:

- 1) realizacji działań wobec bezrobotnych zgodnie z umową o świadczenie działań aktywizacyjnych;
- 2) zapewnienia obsługi bezrobotnych w miejscowości będącej siedzibą powiatowego urzędu pracy, w którym są zarejestrowani;
- 3) uzyskania wskaźnika skuteczności zatrudnieniowej co najmniej na poziomie wynikającym z umowy o świadczenie działań aktywizacyjnych, ustalonego jako stosunek liczby bezrobotnych, którzy w wyniku działań realizatora podjęli i utrzymali odpowiednią pracę lub działalność gospodarczą przez okres co najmniej 14 dni, do liczby bezrobotnych, którzy na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy zgłosili się do realizatora; wskaźnik skuteczności zatrudnieniowej jest ustalany według stanu na pierwszy dzień po upływie 14 dni od dnia zakończenia realizacji działań aktywizacyjnych, określony w umowie o świadczenie działań aktywizacyjnych;
- 4) uzyskania wskaźnika utrzymania w zatrudnieniu co najmniej na poziomie wynikającym z umowy o świadczenie działań aktywizacyjnych, ustalonego jako stosunek liczby osób, które po upływie 90 dni od dnia podjęcia odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej w wyniku działań realizatora nadal pozostają w zatrudnieniu, do liczby bezrobotnych skierowanych do zatrudnienia przez realizatora; wskaźnik utrzymania w zatrudnieniu jest ustalany według stanu na pierwszy dzień po upływie 90 dni od dnia zakończenia realizacji działań aktywizacyjnych, określony w umowie o świadczenie działań aktywizacyjnych;
- 5) niezwłocznego pisemnego przekazywania wojewódzkiemu i powiatowemu urzędowi pracy informacji mających wpływ na status bezrobotnego.

2. Realizator w okresie realizacji działań aktywizacyjnych informuje powiatowy urząd pracy o:

- 1) stawieniu się lub niestawieniu się bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy;
- 2) podjęciu przez bezrobotnego odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej;
- 3) przerwaniu lub rezygnacji przez bezrobotnego z uczestnictwa w działaniach aktywizacyjnych oraz o zaistniałych w tych przypadkach przyczynach.

3. Realizator jest obowiązany do dokumentowania działań aktywizacyjnych podejmowanych wobec bezrobotnych.

Art. 66i. 1. Za wykonanie działań aktywizacyjnych realizatorowi przysługuje wynagrodzenie określone w umowie o świadczenie działań aktywizacyjnych.

2. Wynagrodzenie brutto za jednego bezrobotnego jest wypłacane maksymalnie w 4 częściach:

- 1) 20% wynagrodzenia brutto – za dokonanie diagnozy sytuacji zawodowej bezrobotnego i zaprojektowanie działań aktywizacyjnych mających na celu podjęcie przez bezrobotnego odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej, zwane dalej „I częścią wynagrodzenia”;
- 2) 20% wynagrodzenia brutto – za doprowadzenie bezrobotnego do podjęcia odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej trwającej przez okres co najmniej 14 dni, zwane dalej „II częścią wynagrodzenia”;
- 3) 30% wynagrodzenia brutto – za utrzymanie przez bezrobotnego odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej podjętej w wyniku działań realizatora, przez okres minimum 90 dni, zwane dalej „III częścią wynagrodzenia”;
- 4) 30% wynagrodzenia brutto – za utrzymanie przez bezrobotnego odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej podjętej w wyniku działań realizatora, przez okres minimum 180 dni, zwane dalej „IV częścią wynagrodzenia”.

3. Wynagrodzenie jest wypłacane na wniosek realizatora, składany do wojewódzkiego urzędu pracy wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnienie warunku uprawniającego do wypłaty wynagrodzenia.

4. Spełnienie warunku uprawniającego do wypłaty wynagrodzenia następuje w przypadku:

- 1) I części wynagrodzenia – nie później niż do dnia zakończenia realizacji działań aktywizacyjnych, określonego w umowie o świadczenie działań aktywizacyjnych;
- 2) II części wynagrodzenia – nie później niż do 14 dnia od dnia zakończenia realizacji działań aktywizacyjnych, określonego w umowie o świadczenie działań aktywizacyjnych;

- 3) III części wynagrodzenia – nie później niż do 90 dnia od dnia zakończenia realizacji działań aktywizacyjnych, określonego w umowie o świadczenie działań aktywizacyjnych;
- 4) IV części wynagrodzenia – nie później niż do 180 dnia od dnia zakończenia realizacji działań aktywizacyjnych, określonego w umowie o świadczenie działań aktywizacyjnych.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest składany nie częściej niż raz w miesiącu.

Art. 66j. 1. W przypadku nieosiągnięcia:

- 1) wskaźnika skuteczności zatrudnieniowej co najmniej na poziomie określonym w umowie o świadczenie działań aktywizacyjnych, realizator zwraca środki w wysokości ustalonej według następującego wzoru:

$$Z_1 = K_1 \times (Wsz - Wszo),$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

Z_1 – kwota zwrotu,

K_1 – suma I i II części wynagrodzeń otrzymanych przez realizatora,

Wsz – deklarowany wskaźnik skuteczności zatrudnieniowej,

$Wszo$ – osiągnięty wskaźnik skuteczności zatrudnieniowej;

- 2) wskaźnika utrzymania w zatrudnieniu co najmniej na poziomie określonym w umowie o świadczenie działań aktywizacyjnych, realizator zwraca środki w wysokości ustalonej według następującego wzoru:

$$Z_2 = K_2 \times (Wuz - Wuzo),$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

Z_2 – kwota zwrotu,

K_2 – suma III części wynagrodzeń otrzymanych przez realizatora,

Wuz – deklarowany wskaźnik utrzymania w zatrudnieniu,

$Wuzo$ – osiągnięty wskaźnik utrzymania w zatrudnieniu.

2. Zwrot środków, o których mowa w ust. 1, następuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania do ich zwrotu.

Rozdział 13d

Dodatkowe instrumenty adresowane do bezrobotnych do 30 roku życia

Art. 66k. 1. Na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia starosta może przyznać bon szkoleniowy stanowiący gwarancję skierowania bezrobotnego na wskazane przez niego szkolenie oraz opłacenia kosztów, które zostaną poniesione w związku z podjęciem szkolenia.

2. Przyznanie i realizacja bonu szkoleniowego następuje na podstawie indywidualnego planu działania oraz prawdopodobnienia przez bezrobotnego podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.

3. Termin ważności bonu szkoleniowego określa starosta.

4. W ramach bonu szkoleniowego starosta finansuje bezrobotnemu, do wysokości 100% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu przyznania bonu szkoleniowego, koszty:

- 1) jednego lub kilku szkoleń, w tym kosztów kwalifikacyjnego kursu zawodowego i kursu nadającego uprawnienia zawodowe – w formie wpłaty na konto instytucji szkoleniowej;
- 2) niezbędnych badań lekarskich lub psychologicznych – w formie wpłaty na konto wykonawcy badania;
- 3) przejazdu na szkolenia – w formie ryczałtu wypłacanego bezrobotnemu w wysokości:
 - a) do 150 zł – w przypadku szkolenia trwającego do 150 godzin,
 - b) powyżej 150 zł do 200 zł – w przypadku szkolenia trwającego ponad 150 godzin;
- 4) zakwaterowania, jeśli zajęcia odbywają się poza miejscem zamieszkania – w formie ryczałtu wypłacanego bezrobotnemu w wysokości:
 - a) do 550 zł – w przypadku szkolenia trwającego poniżej 75 godzin,
 - b) powyżej 550 zł do 1100 zł – w przypadku szkolenia trwającego od 75 do 150 godzin,
 - c) powyżej 1100 zł do 1500 zł – w przypadku szkolenia trwającego ponad 150 godzin.

5. Starosta finansuje koszty, o których mowa w ust. 4, do wysokości określonej w bonie szkoleniowym, a bezrobotny pokrywa koszty przekraczające ten limit.

Art. 66l. 1. Na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia starosta może przyznać bon stażowy stanowiący gwarancję skierowania do odbycia stażu u pracodawcy wskazanego przez bezrobotnego na okres 6 miesięcy, o ile pracodawca zobowiąże się do zatrudnienia bezrobotnego po zakończeniu stażu przez okres 6 miesięcy.

2. Przyznanie bonu stażowego następuje na podstawie indywidualnego planu działania.

3. Termin ważności bonu stażowego określa starosta.

4. Pracodawcy, który zatrudni bezrobotnego przez deklarowany okres 6 miesięcy, starosta wypłaca premię w wysokości 1500 zł.

5. Premia stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

6. W ramach bonu stażowego starosta finansuje:

- 1) koszty przejazdu do i z miejsca odbywania stażu – w formie ryczałtu, do wysokości 600 zł, wypłacanego bezrobotnemu w miesięcznych transzach w wysokości do 100 zł, łącznie ze stypendium;
- 2) koszty niezbędnych badań lekarskich lub psychologicznych – w formie wpłaty na konto wykonawcy badania.

7. Kwota premii, o której mowa w ust. 4, oraz maksymalna kwota ryczałtu, o której mowa w ust. 6 pkt 1, podlegają waloryzacji na zasadach określonych w art. 72 ust. 6.

8. Minister właściwy do spraw pracy, na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, kwoty premii i kosztów przejazdu po waloryzacji.

9. Do stażu odbywanego w ramach bonu stażowego przepisy art. 53 ust. 1 i ust. 4–8 oraz art. 61a ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 66m. 1. Na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia starosta może przyznać bon zatrudnieniowy.

2. Bon zatrudnieniowy stanowi dla pracodawcy gwarancję refundacji części kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne w związku z zatrudnieniem bezrobotnego, któremu powiatowy urząd pracy przyznał ten bon.

3. Przyznanie bonu zatrudnieniowego następuje na podstawie indywidualnego planu działania.

4. Termin ważności bonu zatrudnieniowego określa starosta.

5. Pracodawca w ramach bonu zatrudnieniowego jest obowiązany do zatrudnienia bezrobotnego przez okres 18 miesięcy.

6. Realizacja bonu zatrudnieniowego następuje na podstawie umowy zawieranej przez starostę z pracodawcą.

7. Starosta refunduje pracodawcy część kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne, przez okres 12 miesięcy, w wysokości zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1.

8. Pracodawca jest obowiązany do dalszego zatrudniania skierowanego bezrobotnego przez okres 6 miesięcy po zakończeniu okresu refundacji.

9. W przypadku niewywiązania się pracodawcy z obowiązku zatrudniania bezrobotnego przez okres 18 miesięcy pracodawca zwraca:

- 1) kwotę otrzymanej refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pierwszej refundacji, jeżeli niespełnienie obowiązku nastąpiło w okresie do 12 miesięcy od dnia zatrudnienia bezrobotnego lub
- 2) kwotę ustaloną proporcjonalnie do okresu nieutrzymania zatrudnienia wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania pierwszej refundacji, jeżeli niespełnienie obowiązku nastąpiło w okresie, o którym mowa w ust. 8.

10. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego pracodawca nie zwraca refundacji otrzymanej za okres zatrudnienia skierowanego bezrobotnego.

11. Refundacja, o której mowa w ust. 7, stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Art. 66n. 1. Na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia starosta, na podstawie umowy, może przyznać bon na zasiedlenie w związku z podjęciem przez niego poza miejscem dotychczasowego zamieszkania zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, jeżeli:

- 1) z tytułu ich wykonywania będzie osiągał wynagrodzenie lub przychód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę brutto miesięcznie oraz będzie podlegał ubezpieczeniom społecznym;
- 2) odległość od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której bezrobotny zamieszka w związku z podjęciem zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej wynosi co najmniej 80 km lub czas dojazdu do tej miejscowości i powrotu do miejsca dotychczasowego zamieszkania środkami transportu zbiorowego przekracza łącznie co najmniej 3 godziny dziennie;
- 3) będzie pozostawał w zatrudnieniu, wykonywał inną pracę zarobkową lub będzie prowadził działalność gospodarczą przez okres co najmniej 6 miesięcy.

2. Środki Funduszu Pracy przyznane w ramach bonu na zasiedlenie, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 200% przeciętnego wynagrodzenia za pracę, przeznacza się na pokrycie kosztów zamieszkania związanych z podjęciem zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.

3. Bezrobotny, który otrzymał bon na zasiedlenie, jest obowiązany w terminie:

- 1) do 30 dni od dnia otrzymania bonu na zasiedlenie dostarczyć do powiatowego urzędu pracy dokument potwierdzający podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej i oświadczenie o spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
- 2) do 7 dni, odpowiednio od dnia utraty zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej i od dnia podjęcia nowego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, przedstawić powiatowemu urzędowi pracy oświadczenie o utracie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej i podjęciu nowego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej oraz oświadczenie o spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) do 8 miesięcy od dnia otrzymania bonu na zasiedlenie udokumentować pozostawanie w zatrudnieniu, wykonywanie innej pracy zarobkowej lub prowadzenie działalności gospodarczej przez okres 6 miesięcy.

4. Dokumenty i oświadczenia, o których mowa w ust. 3, mogą być przekazywane w szczególności za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu przepisów o prawie pocztowym lub w postaci elektronicznej na elektroniczną skrzynkę podawczą właściwego urzędu pracy.

5. W przypadku niewywiązania się z obowiązku, o którym mowa w ust. 3:

- 1) pkt 1 i 2 – kwota bonu na zasiedlenie podlega zwrotowi w całości w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty;
- 2) pkt 3 – kwota bonu na zasiedlenie podlega zwrotowi proporcjonalnie do udokumentowanego okresu pozostawania w zatrudnieniu, wykonywania innej pracy zarobkowej lub prowadzenia działalności gospodarczej w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.”;

58) uchyla się art. 67–69;

59) po art. 69 dodaje się art. 69a i art. 69b w brzmieniu:

„Art. 69a. 1. Środki Funduszu Pracy w formie KFS przeznacza się na finansowanie działań na rzecz kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców.

2. Powiatowe urzędy pracy mogą przeznaczyć środki KFS na finansowanie działań obejmujących:

- 1) kształcenie ustawiczne pracowników i pracodawcy, na które składają się:
 - a) określenie potrzeb pracodawcy w zakresie kształcenia ustawicznego w związku z ubieganiem się o sfinansowanie tego kształcenia ze środków KFS,
 - b) kursy i studia podyplomowe realizowane z inicjatywy pracodawcy lub za jego zgodą,
 - c) egzaminy umożliwiające uzyskanie dokumentów potwierdzających nabycie umiejętności, kwalifikacji lub uprawnień zawodowych,
 - d) badania lekarskie i psychologiczne wymagane do podjęcia kształcenia lub pracy zawodowej po ukończonym kształceniu,
 - e) ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z podjętym kształceniem;

- 2) określanie zapotrzebowania na zawody na rynku pracy;
- 3) badanie efektywności wsparcia udzielonego ze środków KFS;
- 4) promocję KFS;
- 5) konsultacje i poradnictwo dla pracodawców w zakresie korzystania z KFS.

3. Działania finansowane ze środków KFS, o których mowa w ust. 2 pkt 2–5, mogą być też realizowane przez ministra właściwego do spraw pracy lub wojewódzkie urzędy pracy.

Art. 69b. 1. Na wniosek pracodawcy, na podstawie umowy, starosta może przyznać środki z KFS na sfinansowanie kosztów, o których mowa w art. 69a ust. 2 pkt 1, w wysokości 80% tych kosztów, nie więcej jednak niż 300% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku na jednego uczestnika, a w przypadku mikroprzedsiębiorstw w wysokości 100%, nie więcej jednak niż 300% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku na jednego uczestnika.

2. Środki z KFS przyznane pracodawcy na sfinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego stanowią pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

3. Pracodawca zawiera z pracownikiem, któremu zostaną sfinansowane koszty kształcenia ustawicznego, umowę określającą prawa i obowiązki stron.

4. Pracownik, który nie ukończył kształcenia ustawicznego finansowanego ze środków KFS z powodu rozwiązania przez niego umowy o pracę lub rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, jest obowiązany do zwrotu pracodawcy poniesionych kosztów, na zasadach określonych w umowie z pracodawcą, o której mowa w ust. 3.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, pracodawca zwraca staroście środki KFS wydane na kształcenie ustawiczne pracownika, na zasadach określonych w umowie, o której mowa w ust. 1.

6. Starosta może przeprowadzać kontrolę u pracodawcy w zakresie przestrzegania postanowień umowy, o której mowa w ust. 1, wydatkowania środków KFS zgodnie z przeznaczeniem, właściwego dokumentowania oraz rozliczania otrzymanych i wydatkowanych środków i w tym celu może żądać danych, dokumentów i udzielania wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli. Do kontroli przeprowadzanej przez starostę przepisy art. 111 stosuje się odpowiednio.

7. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przyznawania środków z KFS, w tym:

- 1) zakres informacji niezbędnych do sporządzenia wniosku o przyznanie środków z KFS,
- 2) elementy umowy, o której mowa w ust. 1

– mając na względzie prawidłowość wydatkowania środków, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielanej pomocy z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.”;

60) w art. 70 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Pracodawca zamierzający zwolnić co najmniej 50 pracowników w okresie 3 miesięcy jest obowiązany uzgodnić z powiatowym urzędem pracy właściwym dla siedziby tego pracodawcy lub właściwym ze względu na miejsce wykonywania pracy zakres i formy pomocy dla zwalnianych pracowników, w tym pracowników niepełnosprawnych, dotyczące w szczególności:”;

b) uchyla się pkt 4;

61) w art. 71:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy od dnia zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy, z zastrzeżeniem art. 75, jeżeli:”;

– w pkt 2:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w okresie 18 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni:”;

-- lit. d i lit. e otrzymują brzmienie:

- „d) opłacał składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, z zastrzeżeniem art. 104b ust. 2, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę,
- e) wykonywał pracę w okresie tymczasowego aresztowania lub odbywania kary pozbawienia wolności, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę,”

-- lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) był zatrudniony za granicą i przybył do Rzeczypospolitej Polskiej jako repatriant,”

b) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–8 w brzmieniu:

- „6) świadczenia usług na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w art. 50 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2013 r. poz. 1457);
- 7) pobierania renty rodzinnej, w przypadku gdy nastąpił zbieg prawa do tej renty z prawem do renty z tytułu niezdolności do pracy i wybrano pobieranie renty rodzinnej;
- 8) sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem przez osoby, o których mowa w art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442, z późn. zm.⁸⁾.”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnym zwolnionym z zakładów karnych i aresztów śledczych, zarejestrowanym w okresie 30 dni od dnia zwolnienia, jeżeli suma okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, przypadających w okresie 18 miesięcy przed ostatnim pozbawieniem wolności oraz wykonywaniu pracy w okresie pozbawienia wolności wynosiła co najmniej 365 dni, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę. W przypadku pozbawienia wolności w okresie pobierania zasiłku, po zwolnieniu z zakładu karnego lub aresztu śledczego przysługuje prawo do zasiłku na okres skrócony o okres pobierania zasiłku przed pozbawieniem wolności i w trakcie przerw w odbywaniu kary.”;

62) w art. 72 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wysokość zasiłku wynosi:

- 1) 823,60 zł miesięcznie w okresie pierwszych 90 dni posiadania prawa do zasiłku;
- 2) 646,70 zł miesięcznie w okresie kolejnych dni posiadania prawa do zasiłku.

2. Bezrobotnemu, którego łączne okresy wymienione w art. 71 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, zwane dalej „okresem uprawniającym do zasiłku”, wynoszą mniej niż 5 lat, przysługuje zasiłek w wysokości 80% kwoty zasiłku określonego w ust. 1.”;

63) w art. 73:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 180 dni – dla bezrobotnych zamieszkałych w okresie pobierania zasiłku na obszarze powiatu, jeżeli stopa bezrobocia na tym obszarze w dniu 30 czerwca roku poprzedzającego dzień nabycia prawa do zasiłku nie przekraczała 150% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju,”

– w pkt 2:

-- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„365 dni – dla bezrobotnych,”

-- lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) którzy mają na utrzymaniu co najmniej jedno dziecko w wieku do 15 lat, a małżonek bezrobotnego jest także bezrobotny i utracił prawo do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania po dniu nabycia prawa do zasiłku przez tego bezrobotnego, lub”

-- dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko w wieku do 15 lat.”

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1623, 1650 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 567.

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Bezrobotny, który utracił status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie i zarejestrował się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny w okresie 14 dni od dnia ustania zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności, pobierania po ustaniu zatrudnienia zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub osiągnięcia przychodu przekraczającego połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, posiada prawo do zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego oraz o okresy, o których mowa w ust. 4.”;

- 64) w art. 73a:

- a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Do wykonywania prac społecznie użytecznych mogą być kierowane również osoby uczestniczące w kontrakcie socjalnym, indywidualnym programie usamodzielnienia, lokalnym programie pomocy społecznej lub indywidualnym programie zatrudnienia socjalnego, jeżeli podjęły uczestnictwo w tych formach w wyniku skierowania powiatowego urzędu pracy na podstawie art. 50 ust. 2.”;

- b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Świadczenie, o którym mowa w ust. 3, może być w całości finansowane z budżetu gminy.”;

- 65) w art. 75:

- a) w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) w okresie 6 miesięcy przed zarejestrowaniem się w powiatowym urzędzie pracy rozwiązał stosunek pracy zawarty na podstawie skierowania przez urząd pracy do pracodawcy otrzymującego w ramach tego skierowania grant, świadczenie aktywizacyjne albo dofinansowanie wynagrodzenia, przed upływem okresów określonych odpowiednio w art. 60a ust. 4, art. 60b ust. 2 oraz art. 60d ust. 2.”;

- b) w ust. 2:

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) po okresie 180 dni od dnia zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy – w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 3 i 9;”;

- w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) po zakończeniu odbywania praktyki absolwenckiej i otrzymywania z tego tytułu miesięcznie świadczenia pieniężnego w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę.”;

- 66) w art. 76:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która pobrała nienależne świadczenie pieniężne, jest obowiązana do zwrotu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w przedmiocie obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia pieniężnego, kwoty otrzymanego świadczenia wraz z przekazaną od tego świadczenia zaliczką na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składką na ubezpieczenie zdrowotne.”;

- b) w ust. 2 pkt 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4) koszty szkolenia, w przypadku określonym w art. 41 ust. 6 lub w przypadku gdy skierowanie na szkolenie nastąpiło na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd powiatowego urzędu pracy przez osobę skierowaną na szkolenie;

4a) koszty przygotowania zawodowego dorosłych, w przypadku określonym w art. 53h ust. 1 lub w przypadku gdy skierowanie na przygotowanie zawodowe dorosłych nastąpiło na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd powiatowego urzędu pracy przez osobę skierowaną na przygotowanie zawodowe dorosłych;”;

- c) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Starosta może odroczyć termin płatności lub rozłożyć na raty nienależnie pobrane świadczenie, zwrot refundacji oraz jednorazowo przyznanych środków w przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 2 i 3, albo po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy umorzyć te należności w całości albo w części, jeżeli wystąpiła jedna z przesłanek:”;

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Od należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, refundacji lub przyznanych jednorazowo środków, o których mowa w art. 46, oraz innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 7a, których termin płatności odroczone lub które rozłożono na raty, nie nalicza się odsetek za zwłokę za okres od dnia wydania decyzji w przedmiocie odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty do dnia upływu terminu zapłaty określonego w decyzji.”

e) po ust. 9 dodaje się ust. 9a–9d w brzmieniu:

„9a. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu nienależnie pobranego świadczenia nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 9, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi od terminu płatności określonego w decyzji, o której mowa w ust. 1.

9b. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu refundacji lub przyznanych jednorazowo środków, o których mowa w art. 46, oraz innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 7a, nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 9, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi od terminu płatności określonego w art. 46 ust. 2 i 3.

9c. Jeżeli zapłata odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu refundacji uzyskanej w ramach prac interwencyjnych i robót publicznych nie zostanie dokonana w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 9, pozostała do spłaty kwota staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi od terminów płatności określonych w art. 51, art. 56 i art. 57.

9d. Przepis ust. 9c stosuje się odpowiednio do zapłaty odroczonej lub rozłożonej na raty należności z tytułu zwrotu grantu, świadczenia aktywizacyjnego, refundacji, o której mowa w art. 60c, i dofinansowania, o którym mowa w art. 60d.”

67) w art. 79 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) okresów wymaganych do nabycia prawa oraz ustalania wysokości i okresu pobierania zasiłku;”

68) po art. 81 dodaje się art. 81a w brzmieniu:

„Art. 81a. W przypadku śmierci bezrobotnego lub poszukującego pracy decyzje w przedmiocie statusu bezrobotnego lub poszukującego pracy oraz decyzje w przedmiocie prawa do zasiłku i innych świadczeń z tytułu bezrobocia wygasają.”

69) w art. 85 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Agencja zatrudnienia jest obowiązana do prowadzenia:

- 1) wykazu podmiotów, do których są kierowane osoby do pracy za granicą, zawierającego w szczególności oznaczenie i siedzibę podmiotu oraz nazwę państwa pochodzenia podmiotu;
- 2) wykazu osób kierowanych do pracy za granicą, zawierającego imię i nazwisko, adres zamieszkania osoby oraz w szczególności oznaczenie i siedzibę podmiotu, do którego skierowano osobę do pracy za granicą, oraz nazwę państwa pochodzenia podmiotu, okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.”

70) w art. 88f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na pracę jest wydawane dla określonego cudzoziemca. Zezwolenie na pracę określa podmiot powierzający wykonywanie pracy przez cudzoziemca, stanowisko lub rodzaj pracy wykonywanej przez cudzoziemca, najniższe wynagrodzenie, które może otrzymywać cudzoziemiec na danym stanowisku, wymiar czasu pracy oraz okres ważności zezwolenia. W przypadkach, o których mowa w art. 88 pkt 3 i 4, w zezwoleniu na pracę określany jest podmiot, do którego cudzoziemiec jest delegowany. Jeżeli zezwolenie dotyczy pracy cudzoziemca w charakterze pracownika tymczasowego, w zezwoleniu na pracę określany jest pracodawca użytkownik.”

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Jeżeli cudzoziemiec posiadający zezwolenie na pracę zostaje objęty obniżonym wymiarem czasu pracy na zasadach określonych ustawą z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. poz. 1291), uzyskanie nowego zezwolenia na pracę nie jest wymagane.”

71) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91. 1. Pracownikami publicznych służb zatrudnienia są pracownicy zatrudnieni w tych służbach, w tym:

- 1) pośrednicy pracy;
- 2) doradcy zawodowi;
- 3) specjaliści do spraw rozwoju zawodowego;
- 4) specjaliści do spraw programów;
- 5) doradcy EURES i asystenci EURES.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, zatrudnieni w powiatowym urzędzie pracy mogą pełnić funkcję doradcy klienta.

3. Do zadań doradcy klienta należy:

- 1) stała opieka nad bezrobotnym lub poszukującym pracy, w szczególności ustalanie profilu pomocy, przygotowanie i nadzór nad realizacją indywidualnego planu działania, świadczenie podstawowych usług rynku pracy w formie indywidualnej oraz ułatwianie dostępu do innych form pomocy określonych w ustawie lub
- 2) stała współpraca z pracodawcą w zakresie pomocy określonej w ustawie, w szczególności ustalanie zapotrzebowania na nowych pracowników i pozyskiwanie ofert pracy w ramach pośrednictwa pracy oraz ułatwianie dostępu do innych form pomocy określonych w ustawie.

4. Z pomocy doradcy klienta mogą korzystać podmioty określone w ustawie, w szczególności przedsiębiorcy, o których mowa w art. 39c.

5. Doradca klienta wykorzystuje narzędzia i metody, w zakresie których został przeszkolony lub posiada uprawnienia.”;

72) uchyla się art. 92, art. 94, art. 96–98 i art. 99a;

73) art. 99b otrzymuje brzmienie:

„Art. 99b. Pracownicy, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1–5, są obowiązani doskonalić kwalifikacje zawodowe, w szczególności przez uczestnictwo w szkoleniach z wykorzystaniem modułowych programów szkoleń dla kadr publicznych służb zatrudnienia udostępnianych przez ministra właściwego do spraw pracy.”;

74) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„Art. 100. 1. Pracownikom wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1–5, oraz osobom zatrudnionym w Ochotniczych Hufcach Pracy na stanowiskach, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1–5, może być przyznany dodatek do wynagrodzenia finansowany ze środków Funduszu Pracy, uzależniony od doskonalenia kwalifikacji zawodowych, jakości wykonywanej pracy oraz zajmowanego stanowiska.

2. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, tryb oraz warunki przyznawania i wypłacania dodatku do wynagrodzenia pracownikom, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1–5, oraz osobom zatrudnionym w Ochotniczych Hufcach Pracy na stanowiskach, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1–5, mając na uwadze osiągnięcie zwiększonej efektywności oraz konieczność rozwoju zawodowego pracowników publicznych służb zatrudnienia.”;

75) uchyla się art. 101;

76) w art. 104 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyciszenia otrzymuje brzmienie:

„Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę, w przypadku osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, co najmniej wynagrodzenie, o którym mowa w tym przepisie, opłacają.”;

b) w pkt 3 w lit. i kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) osób sprawujących osobistą opiekę nad dzieckiem, o których mowa w art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.”;

77) po art. 104b dodaje się art. 104c w brzmieniu:

„Art. 104c. Pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne nie opłacają składek na Fundusz Pracy przez okres 12 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po zawarciu umowy o pracę, za skierowanych zatrudnionych bezrobotnych, którzy nie ukończyli 30 roku życia.”;

78) w art. 106a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wydatki publicznych służb zatrudnienia na działania sieci EURES inne niż wydatki, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować:

- 1) poniesione na terenie Rzeczypospolitej Polskiej koszty rozpowszechniania ofert pracy, korespondencji, komunikowania się, usług teleinformatycznych, tłumaczeń pisemnych i ustnych wraz z obsługą techniczną, wynajmu pomieszczeń i powierzchni, w tym powierzchni wystawienniczych, wynajmu sprzętu, stoisk wystawienniczych, związane z pośrednictwem pracy, stanowiące wkład własny na realizację projektów dofinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego;
- 2) refundację kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy oraz odpisów na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych pracownika urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy, wykonującego zadania wynikające z udziału w sieci EURES.”;

79) w art. 107 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Od składek na Fundusz Pracy nieopłaconych w terminie Zakład Ubezpieczeń Społecznych pobiera odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁹⁾). Składki te oraz należności z tytułu odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, o których mowa w ust. 3, nieopłacone w terminie, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub przepisów o postępowaniu cywilnym. Składki, należności z tytułu odsetek i dodatkowej opłaty są przekazywane na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy.”;

80) w art. 108:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kosztów badań lekarskich, psychologicznych i specjalistycznych, o których mowa w art. 2 ust. 3 i art. 40 ust. 5;”;

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kosztów, o których mowa w art. 109 ust. 7a;”;

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) kosztów szkolenia oraz przejazdów członków rad rynku pracy, o których mowa w art. 23 ust. 12 i 15;”;

– po pkt 16 dodaje się pkt 16a–16d w brzmieniu:

„16a) grantów, o których mowa w art. 60a;

16b) świadczeń aktywizacyjnych, o których mowa w art. 60b;

16c) refundacji pracodawcy kosztów składek na ubezpieczenia społeczne za bezrobotnych do 30 roku życia podejmujących pierwszą pracę, o których mowa w art. 60c;

16d) kosztów dofinansowania wynagrodzenia zatrudnionego bezrobotnego powyżej 50 roku życia, o którym mowa w art. 60d;”;

– pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) świadczeń przysługujących rolnikom zwalnianym z pracy, o których mowa w art. 62, z wyjątkiem świadczeń, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a;”;

– po pkt 22 dodaje się pkt 22a–22j w brzmieniu:

„22a) świadczeń przysługujących rolnikom zwalnianym z pracy, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a;

22b) kosztów realizacji zleconych działań w zakresie integracji społecznej bezrobotnych, o których mowa w art. 62a ust. 9;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289 oraz z 2014 r. poz. 183 i 567.

- 22c) programów regionalnych, o których mowa w art. 66c;
- 22d) zlecenia działań aktywizacyjnych, o których mowa w art. 66d;
- 22e) pożyczek na utworzenie stanowiska pracy lub podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 61e, wraz z kosztami związanymi z udzielaniem pożyczek oraz usług doradczych i szkoleniowych;
- 22f) wydatków ponoszonych w ramach bonu szkoleniowego, o którym mowa w art. 66k ust. 1;
- 22g) wydatków ponoszonych w ramach bonu stażowego, o którym mowa w art. 66l ust. 1;
- 22h) refundacji pracodawcy, w ramach bonu zatrudnieniowego, części wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 66m ust. 7;
- 22i) wydatków ponoszonych w ramach bonu na zasiedlenie, o którym mowa w art. 66n;
- 22j) kosztów zadań realizowanych w ramach KFS, o których mowa w art. 69a;”

– uchyla się pkt 23 i 24,

– pkt 37 i 38 otrzymują brzmienie:

„37) kosztów prowadzenia w powiatowych urzędach pracy zajęć, wymagających specjalistycznej wiedzy, którą nie dysponują pracownicy powiatowego urzędu pracy, w ramach porad grupowych i szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy, o których mowa w art. 38 ust. 1a i 3, przez osoby niebędące pracownikami powiatowego urzędu pracy, kosztów związanych z organizacją przez powiatowy urząd pracy szkoleń z zakresu umiejętności poszukiwania pracy, o których mowa w art. 40 ust. 2h, oraz kosztów wyposażenia akademickich biur karier, o których mowa w art. 39 ust. 6;

38) kosztów szkolenia i studiów, w tym studiów podyplomowych, kadr publicznych służb zatrudnienia i kadr Ochotniczych Hufców Pracy;”

– po pkt 38a dodaje się pkt 38b w brzmieniu:

„38b) kosztów szkolenia kadr realizujących działania sieci EURES w podmiotach, którym udzielono akredytacji, organizowanych przez ministra właściwego do spraw pracy;”

– po pkt 54 dodaje się pkt 54a w brzmieniu:

„54a) kosztów przeprowadzania operacyjnego audytu zewnętrznego, o którym mowa w art. 118b;”

b) po ust. 1f dodaje się ust. 1g–1i w brzmieniu:

„1g. W celu wsparcia samorządów powiatów w uzyskiwaniu lepszej efektywności działań na rzecz aktywizacji bezrobotnych minister właściwy do spraw pracy przekazuje w latach 2014–2017 powiatom środki Funduszu Pracy na finansowanie kosztów, o których mowa w ust. 1h i 1i.

1h. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje w latach 2014–2017 samorządom powiatów z Funduszu Pracy 5% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na rok poprzedni na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, o których mowa w art. 109 ust. 2, z wyłączeniem kwot przyznanych z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy, z przeznaczeniem na finansowanie kosztów wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowego urzędu pracy pełniących funkcje doradców klienta.

1i. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje w latach 2014–2017 samorządom powiatów z Funduszu Pracy 2% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy ustalonej na rok poprzedni na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, o których mowa w art. 109 ust. 2, z wyłączeniem kwot przyznanych z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy, z przeznaczeniem na finansowanie kosztów nagród oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowego urzędu pracy, w szczególności pełniących funkcje doradców klienta oraz zajmujących stanowiska kierownicze, z zastrzeżeniem art. 109 ust. 7h–7j.”;

81) w art. 109:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2n w brzmieniu:

„2a. Marszałek województwa może przeznaczyć w ramach kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy, o której mowa w ust. 2, na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, nie więcej niż 5% kwoty środków (limitu) Funduszu Pracy z przeznaczeniem na finansowanie realizacji programów regionalnych, o których mowa w art. 66c.

2b. Minister właściwy do spraw pracy, na podstawie wniosków marszałków województw, ustala kwoty środków (limity) Funduszu Pracy, z przeznaczeniem na finansowanie, w danym roku budżetowym, zlecenia działań aktywizacyjnych, o których mowa w art. 66d.

2c. Kwoty środków (limity) Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 2b, mogą zostać zwiększone, na wniosek marszałka województwa, o środki rezerwy Funduszu Pracy będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy.

2d. Środki Funduszu Pracy przeznaczone na finansowanie w danym roku budżetowym zadań realizowanych w ramach KFS, zwane dalej „środkami KFS”, są określane w planie Funduszu Pracy na ten rok, w kwocie odpowiadającej wysokości 2% przychodów Funduszu Pracy uzyskanych z obowiązkowych składek na Fundusz Pracy w roku przed rokiem poprzedzającym rok, dla którego jest sporządzany plan finansowy Funduszu Pracy.

2e. Kwoty środków Funduszu Pracy, jakie mogą być wydatkowane w roku budżetowym na finansowanie w województwie zadań realizowanych przez powiatowe urzędy pracy w ramach środków KFS, o których mowa w art. 69a ust. 2, z wyłączeniem kwot środków na finansowanie zadań realizowanych przez ministra właściwego do spraw pracy oraz wojewódzkie urzędy pracy, a następnie pomniejszone o 20% rezerwę, są określane przez ministra właściwego do spraw pracy corocznie na podstawie wzoru podziału środków ustalonego przez ministra właściwego do spraw pracy w porozumieniu z Radą Rynku Pracy.

2f. Minister właściwy do spraw pracy publikuje corocznie na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra informację o priorytetach, wzorze podziału i planie wydatkowania środków KFS w danym roku budżetowym, w tym o dodatkowych priorytetach wydatkowania lub przeznaczeniu środków rezerwy KFS, o których mowa w ust. 2e.

2g. Minister właściwy do spraw pracy określa w planie wydatkowania środków KFS wysokość środków na finansowanie zadań, o których mowa w art. 69a ust. 2 pkt 2–5, realizowanych przez ministra właściwego do spraw pracy i wojewódzkie urzędy pracy.

2h. Środki, o których mowa w ust. 2g, przeznaczane są w równej wysokości na realizację działań finansowanych w ramach środków KFS przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw pracy i każdy wojewódzki urząd pracy.

2i. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje na wniosek marszałka województwa środki, o których mowa w ust. 2g, na realizację działań finansowanych w ramach KFS przez wojewódzki urząd pracy, na wyodrębniony rachunek bankowy samorządu województwa.

2j. Na podstawie zapotrzebowania zgłaszanego przez samorządy powiatów, w ramach priorytetów ustalonych przez ministra właściwego do spraw pracy, zarząd województwa dokonuje podziału kwot środków, o których mowa w ust. 2e, na działania na rzecz kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy, o których mowa w art. 69 ust. 2.

2k. Minister właściwy do spraw pracy ustala limity środków KFS na finansowanie działań, o których mowa w art. 69 ust. 2, na podstawie informacji marszałka województwa o podziale dokonany na podstawie ust. 2j.

2l. Kwoty środków w ramach limitu, o którym mowa w ust. 2k, są przekazywane, na wniosek starosty powiatu, przez ministra właściwego do spraw pracy, na wyodrębniony rachunek bankowy samorządu powiatu.

2m. Samorząd powiatu za pośrednictwem marszałka województwa może wnioskować o dodatkowe środki z rezerwy, o której mowa w ust. 2e, na finansowanie zadań realizowanych w ramach KFS, po wyczerpaniu środków przyznanych w ramach limitów, o których mowa w ust. 2k.

2n. W przypadku przekazania do ministra właściwego do spraw pracy informacji o braku możliwości wykorzystania w danym roku budżetowym środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań realizowanych w ramach KFS, środki te zwiększają kwotę rezerwy, o której mowa w ust. 2e.”.

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Podstawę wydatkowania środków Funduszu Pracy na finansowanie w województwie projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach programów, o których mowa w przepisach o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, stanowi umowa zawarta między zarządem województwa a ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, po uprzednim uzgodnieniu treści umowy oraz wysokości środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie tych projektów, w poszczególnych latach realizacji tych programów, z ministrem właściwym do spraw pracy. Kopie zawartych umów minister do spraw rozwoju regionalnego przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw pracy.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7¹ w brzmieniu:

„7¹. W ramach środków Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw pracy, na wniosek marszałka województwa, przyznaje samorządom powiatów kwoty środków (limity) z przeznaczeniem na finansowanie projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego.”,

d) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. Podstawę wydatkowania w danym roku budżetowym środków Funduszu Pracy na dofinansowanie części zadań realizowanych przez wojewódzkie urzędy pracy, w tym na:

- 1) przygotowywanie na zlecenie ministra właściwego do spraw pracy:
 - a) badań dotyczących rynku pracy, na podstawie jednolitej metodologii,
 - b) opracowań, prognoz, ekspertyz, analiz, wydawnictw i konkursów dotyczących rynku pracy,
 - c) opracowań informacji zawodowych o charakterze centralnym,
- 2) prowadzenie szkoleń pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy w zakresie realizacji podstawowych usług rynku pracy,
- 3) koszty obsługi KFS,
- 4) część kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych pracowników wojewódzkich urzędów pracy wykonujących zadania wynikające z realizacji w województwie projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Pracy lub realizujących zadania określone w pkt 1

– stanowi umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw pracy a zarządem województwa.”,

e) uchyla się ust. 7c,

f) po ust. 7e dodaje się ust. 7f–7m w brzmieniu:

„7f. Środki Funduszu Pracy na finansowanie przez samorządy powiatowe realizacji programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej oraz innych fakultatywnych zadań mogą być przeznaczone, jako wkład własny, na realizację projektów współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej.

7g. Projekty finansowane lub współfinansowane ze źródeł innych niż Fundusz Pracy mogą być realizowane przez samorządy powiatów tylko wówczas, jeżeli:

- 1) w ramach tych projektów są realizowane wyłącznie działania zgodne z przepisami ustawy;
- 2) ich realizacja, z wyłączeniem projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26a, spowoduje uzyskanie dodatkowej puli środków z przeznaczeniem na aktywizację bezrobotnych lub wspieranie utrzymania zatrudnienia.

7h. Kwota środków, o której mowa w art. 108 ust. 1i, w 2014 r. jest przekazywana samorządom powiatów na wniosek starosty, składany za pośrednictwem marszałka województwa w terminie do dnia 31 lipca 2014 r., zawierający potwierdzenie spełnienia przez powiatowy urząd pracy dwóch z trzech następujących warunków:

- 1) osiągnięcia, na dzień 31 grudnia 2013 r., wskaźnika procentowego udziału pracowników powiatowego urzędu pracy zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1–4, w całkowitym zatrudnieniu na poziomie wyższym niż 5 punktów procentowych poniżej średniego procentowego wskaźnika udziału pracowników uzyskanego we wszystkich powiatowych urzędach pracy albo osiągnięcia wskaźnika liczby bezrobotnych przypadających na jednego pracownika powiatowego urzędu pracy zatrudnionego na jednym ze stanowisk, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1–4, na poziomie niższym niż 15% powyżej średniego wskaźnika liczby bezrobotnych uzyskanego we wszystkich powiatowych urzędach pracy, przy czym do obliczenia tych wskaźników przyjmuje się łączną liczbę pracowników zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1–4;
- 2) osiągnięcia, w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku, wskaźnika efektywności zatrudnieniowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 4 ust. 1¹ pkt 2 lit. b, na poziomie wyższym niż 2 punkty procentowe poniżej średniej efektywności zatrudnieniowej podstawowych form aktywizacji zawodowej uzyskanej we wszystkich powiatowych urzędach pracy;
- 3) osiągnięcia, w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku, wskaźnika efektywności kosztowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 4 ust. 1¹ pkt 2 lit. c, na poziomie niższym niż 15% powyżej średniej efektywności kosztowej podstawowych form aktywizacji zawodowej uzyskanej we wszystkich powiatowych urzędach pracy.

7i. Minister właściwy do spraw pracy obniży w 2014 r. odpowiednio wskaźnik, o którym mowa w ust. 7h pkt 2, żeby nie mniej niż 75% ogólnej liczby powiatowych urzędów pracy zostało objętych finansowaniem z Funduszu Pracy kosztów nagród specjalnych oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowych urzędów pracy, w ramach kwoty, o której mowa w art. 108 ust. 1i.

7j. Kwota środków, o której mowa w art. 108 ust. 1i, w latach 2015–2017 jest przekazywana samorządom powiatów na wniosek starosty, składany za pośrednictwem marszałka województwa w terminie do dnia 31 lipca danego roku kalendarzowego, zawierający potwierdzenie spełnienia przez powiatowy urząd pracy dwóch z trzech następujących warunków:

- 1) osiągnięcia, na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, wskaźnika procentowego udziału pracowników powiatowego urzędu pracy pełniących funkcję doradcy klienta w całkowitym zatrudnieniu na poziomie wyższym niż średni procentowy wskaźnik udziału pracowników uzyskany we wszystkich powiatowych urzędach pracy albo osiągnięcia wskaźnika liczby osób bezrobotnych przypadających na jednego pracownika powiatowego urzędu pracy pełniącego funkcję doradcy klienta na poziomie niższym niż średni wskaźnik liczby osób bezrobotnych uzyskany we wszystkich powiatowych urzędach pracy;
- 2) osiągnięcia, w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku, wskaźnika efektywności zatrudnieniowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 4 ust. 1¹ pkt 2 lit. b, na poziomie wyższym niż średnia efektywność zatrudnieniowa podstawowych form aktywizacji zawodowej uzyskana we wszystkich powiatowych urzędach pracy;
- 3) osiągnięcia, w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku, wskaźnika efektywności kosztowej podstawowych form aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 4 ust. 1¹ pkt 2 lit. c, na poziomie niższym niż średnia efektywność kosztowa podstawowych form aktywizacji zawodowej uzyskana we wszystkich powiatowych urzędach pracy.

7k. Kwota środków, o której mowa w art. 108 ust. 1i, nieprzekazana samorządom powiatów w związku z niespełnieniem warunków, o których mowa w ust. 7h–7j, pozostaje w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy z przeznaczeniem dla samorządów powiatów na finansowanie kosztów nagród specjalnych oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowych urzędów pracy, które uzyskują najlepsze wskaźniki efektywności, o których mowa w art. 4 ust. 1¹ pkt 2, oraz na finansowanie zadań określonych w ustawie.

7l. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania samorządom powiatów środków Funduszu Pracy na finansowanie kosztów nagród specjalnych oraz składek na ubezpieczenia społeczne pracowników powiatowych urzędów pracy, które uzyskują najlepsze wskaźniki efektywności zatrudnieniowej i kosztowej, mając na względzie dostępność środków oraz zapewnienie wspierania efektywnych działań aktywizujących.

7m. Kwota środków, o której mowa w art. 108 ust. 1h, jest przekazywana samorządom powiatów w okresach miesięcznych, w wysokości 1/12 kwoty ustalonej na dany rok.”,

g) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Kwoty środków Funduszu Pracy na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej oraz innych fakultatywnych zadań realizowanych przez powiaty są ustalane przez zarząd województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa, w ramach kwoty, o której mowa w ust. 2. Określając kryteria, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności:

- 1) liczbę bezrobotnych;
- 2) stopę bezrobocia;
- 3) strukturę bezrobocia;
- 4) kwoty środków Funduszu Pracy przeznaczone w powiecie na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego;
- 5) efektywność działań urzędów pracy na rzecz aktywizacji bezrobotnych.”,

h) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W kwocie środków Funduszu Pracy ustalonej zgodnie z ust. 8 dla powiatu na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej udział środków przeznaczonych na finansowanie realizacji Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w art. 62a, wynosi nie więcej niż 5%.”,

i) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Wyboru form aktywizacji zawodowej bezrobotnych i innych uprawnionych osób, w ramach łącznej kwoty ustalonej dla powiatu na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej, dokonuje starosta, po zasięgnięciu opinii powiatowej rady rynku pracy.”,

j) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) algorytm, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie uzależnienie wysokości kwot środków na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej od:
 - a) liczby bezrobotnych i stopy bezrobocia – w 75%,
 - b) efektywności działań na rzecz aktywizacji bezrobotnych – w 25%;
- 2) sposób ustalania kwot środków Funduszu Pracy będących w dyspozycji samorządu województwa z przeznaczeniem na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, mając na względzie zapewnienie finansowania realizacji tych projektów;
- 3) wysokość i przeznaczenie rezerwy będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, mając na względzie zapewnienie finansowania dodatkowego wsparcia dla realizacji zadań na rzecz bezrobotnych i innych uprawnionych osób.”,

k) uchyla się ust. 11a,

l) w ust. 12 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podmioty oraz osoby, o których mowa w art. 46, stają się ich własnością;”,

m) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Specyficzne elementy wspierające zatrudnienie, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 36a, zakupione ze środków Funduszu Pracy przez powiatowy urząd pracy, mogą stać się własnością uczestnika programu specjalnego po zakończeniu programu specjalnego lub po zakończeniu udziału w programie specjalnym z powodu podjęcia zatrudnienia, o ile są niezbędne do uzyskania lub utrzymania zatrudnienia.”;

82) art. 109a otrzymuje brzmienie:

„Art. 109a. 1. Koszty szkoleń, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 9, nie mogą przekroczyć dziesięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę na jedną osobę w okresie kolejnych trzech lat.

2. Roczny koszt szkoleń i studiów, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 38, dla jednej osoby, nie może przekroczyć 150% przeciętnego wynagrodzenia.

3. Do limitu, o którym mowa w ust. 2, nie wlicza się kosztów szkoleń organizowanych i finansowanych przez:

- 1) ministra właściwego do spraw pracy dla pracowników publicznych służb zatrudnienia;
- 2) wojewodę dla pracowników wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy;
- 3) samorząd województwa dla pracowników powiatowych urzędów pracy.

4. Roczny koszt szkoleń, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 38b, dla jednej osoby, finansowanych przez ministra właściwego do spraw pracy, nie może przekroczyć 40% przeciętnego wynagrodzenia.

5. Koszty szkoleń, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 6, nie mogą przekroczyć pięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę na jedną osobę w okresie kolejnych trzech lat.”;

83) po art. 109d dodaje się art. 109e–109g w brzmieniu:

„Art. 109e. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy w Banku Gospodarstwa Krajowego środki Funduszu Pracy oraz środki, o których mowa w art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, na finansowanie:

- 1) pożyczek na utworzenie stanowiska pracy lub pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej oraz usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 61e;
- 2) kosztów związanych z udzielaniem i obsługą pożyczek.

2. Podstawę przekazywania środków finansowych stanowi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, powinna określać w szczególności:

- 1) wysokość środków finansowych, o których mowa w art. 61e, przekazywanych przez ministra właściwego do spraw pracy do Banku Gospodarstwa Krajowego, w tym wynagrodzenie Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 2) warunki i tryb przekazywania środków finansowych;
- 3) tryb udzielania pożyczek, w tym podział zadań realizowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz pośredników finansowych, o których mowa w art. 61g;
- 4) wymogi, jakie powinien spełniać pośrednik finansowy, o którym mowa w art. 61g ust. 2, w zakresie okresu funkcjonowania na rynku, posiadania doświadczenia dotyczącego udzielania pożyczek na podjęcie lub rozwój działalności gospodarczej i wysokości posiadanego kapitału;
- 5) sposób świadczenia usług doradczych i szkoleniowych, o których mowa w art. 61e;
- 6) sposób realizacji i finansowania działań promocyjno-informacyjnych;
- 7) obowiązki związane z udzielaniem pomocy de minimis, o których mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 8) warunki i tryb kontroli prawidłowości realizacji umowy, o której mowa w ust. 2, oraz podmioty uprawnione do jej przeprowadzania;
- 9) sposób wykorzystania spłaconego kapitału, odsetek od pożyczek oraz innych przychodów, w tym środków odzyskanych w wyniku działań windykacyjnych;
- 10) zobowiązanie pośredników finansowych do prowadzenia działań windykacyjnych;
- 11) sposób wycofywania środków z Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 12) tryb rozliczania otrzymanych środków oraz sporządzania sprawozdawczości dla ministra właściwego do spraw pracy.

4. Środki z tytułu spłaconych i zwróconych pożyczek oraz z tytułu oprocentowania pożyczek są wykorzystywane na udzielanie kolejnych pożyczek, świadczenie usług doradczych i szkoleniowych, a także finansowanie kosztów związanych z ich obsługą.

Art. 109f. Powiatowe urzędy pracy udzielają wsparcia ze środków innych niż środki Funduszu Pracy, w szczególności w ramach projektów finansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, wyłącznie bezrobotnym i poszukującym pracy, w sposób i na zasadach określonych w ustawie.

Art. 109g. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, może przekazać na rachunek w Banku Gospodarstwa Krajowego środki Unii Europejskiej na finansowanie pożyczek na utworzenie stanowiska pracy lub pożyczek na podjęcie działalności gospodarczej oraz usług doradczych i szkoleniowych, a także kosztów z tym związanych, zgodnie z art. 109e.

2. Kwota przekazanych środków zwiększa kwotę środków, o których mowa w art. 109e ust. 1.”;

84) po art. 118a dodaje się art. 118b w brzmieniu:

„Art. 118b. 1. Dysponent Funduszu Pracy może zlecić wybranemu podmiotowi przeprowadzenie operacyjnego audytu zewnętrznego w powiatowych urzędach pracy uzyskujących efektywność zatrudnieniową podstawowych form aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 4 ust. 1¹ pkt 2 lit. b, na poziomie niższym niż średnia krajowa lub efektywność kosztową podstawowych form aktywizacji zawodowej, o której mowa w art. 4 ust. 1¹ pkt 2 lit. c, na poziomie wyższym niż średnia krajowa.

2. Operacyjny audyt zewnętrzny przeprowadza podmiot niezależny od powiatowego urzędu pracy, posiadający odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie z zakresu audytu lub dysponujący osobami uprawnionymi do przeprowadzenia audytu, z uwzględnieniem międzynarodowych standardów audytu w zakresie:

- 1) oceny efektywności zarządzania jednostką;
- 2) badania efektywności działania jednostki.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99 oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.

3. Z przeprowadzonego operacyjnego audytu zewnętrznego jest sporządzane sprawozdanie zawierające opis ustalonego stanu faktycznego oraz jego ocenę, a także zalecenia lub wnioski dotyczące usunięcia nieprawidłowości lub usprawnienia funkcjonowania powiatowego urzędu pracy w zakresie poprawy uzyskiwanych efektów dotyczących wydatkowania środków Funduszu Pracy na finansowanie realizacji zadań, o których mowa w art. 9 ust. 1.

4. Sprawozdanie z przeprowadzonego operacyjnego audytu zewnętrznego stanowi podstawę wystąpienia przez dysponenta Funduszu Pracy do zarządu powiatu z wnioskiem o opracowanie programu naprawczego.

5. Powiatowe urzędy pracy, w których jest przeprowadzany operacyjny audyt zewnętrzny, są obowiązane udostępniać dokumenty i udzielać wyjaśnień w sprawach objętych zakresem audytu.”;

85) w art. 119 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprawca nie podlega karze, jeżeli przed dniem rozpoczęcia kontroli w podmiocie kontrolowanym obowiązek, o którym mowa w art. 74, został już spełniony.”;

86) w art. 121 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Kto, świadcząc usługi, o których mowa w art. 18 ust. 1 lub w art. 18c ust. 2, pobiera od osoby, dla której poszukuje zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub której udziela pomocy w wyborze odpowiedniego zawodu i miejsca zatrudnienia, dodatkowe opłaty inne niż wymienione w art. 85 ust. 2 pkt 7, podlega karze grzywny nie niższej niż 3000 zł.

3. Tej samej karze podlega, kto, świadcząc usługi, o których mowa w art. 18 ust. 1 lub w art. 18c ust. 2, nie przestrzega zasady zakazu dyskryminacji ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania polityczne i wyznanie lub ze względu na przynależność związkową.”;

87) po art. 121b dodaje się art. 121c w brzmieniu:

„Art. 121c. Kto świadcząc usługi, o których mowa w art. 18 ust. 1 lub w art. 18c ust. 2, osobie podejmującej za granicą pracę, pracę tymczasową oraz osobie kierowanej za granicę w celu nabywania umiejętności praktycznych, w formie odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego – niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową – nie przedstawia pisemnej informacji, o której mowa w art. 19d ust. 1 pkt 2, lub przedstawia informację niezgodną ze stanem faktycznym, podlega karze grzywny nie niższej niż 3000 zł.”;

88) w art. 122 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprawca nie podlega karze, jeżeli przed dniem rozpoczęcia kontroli w podmiocie kontrolowanym zaległe składki na Fundusz Pracy zostały już opłacone w wymaganej wysokości.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 14 w ust. 2 uchyla się pkt 13.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dyrektor szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe, w porozumieniu z organem prowadzącym szkołę, ustala zawody, w których kształci szkoła, po zasięgnięciu opinii powiatowej i wojewódzkiej rady rynku pracy co do zgodności z potrzebami rynku pracy.”;

2) w art. 86 w ust. 1b w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wojewódzkiej lub powiatowej rady rynku pracy wydanymi po uzyskaniu stanowiska wojewódzkiego lub powiatowego urzędu pracy.”.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 888, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 223, 312 i 567.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 139, poz. 814, Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206, z 2012 r. poz. 941 i 979, z 2013 r. poz. 87, 827, 1191, 1265, 1317 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 7, 290 i 538.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.¹³⁾) w art. 12 w ust. 1 uchyla się pkt 5b.

Art. 5. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 216 i 1643) w art. 56 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przychody ze sprzedaży należących do Skarbu Państwa akcji i udziałów, stanowiących do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253, z późn. zm.¹⁴⁾) rezerwę na cele uwłaszczenia, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa przekazuje na wyodrębniony rachunek ministra właściwego do spraw pracy. Środki te przeznacza się na finansowanie zadań ministra właściwego do spraw pracy na rzecz przeciwdziałania bezrobociu. Minister właściwy do spraw pracy może przekazać środki do:

- 1) Funduszu Pracy;
- 2) Banku Gospodarstwa Krajowego.”

Art. 6. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 11 w ust. 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9–12 w brzmieniu:

- „9) szkoleń na podstawie trójstronnych umów szkoleniowych zawieranych pomiędzy starostą, pracodawcą i instytucją szkoleniową;
- 10) bonu na zasiedlenie;
- 11) bonu szkoleniowego;
- 12) bonu stażowego.”

Art. 7. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 41 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Płatnik składek jest zwolniony z przekazywania informacji wynikającej z ust. 9 w przypadku pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne:

- 1) z emerytur i rent;
- 2) za bezrobotnych bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”;

- 2) w art. 50:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane sądom, prokuratorom, organom kontroli skarbowej, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, komornikom sądowym, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia oraz Komisji Nadzoru Finansowego, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.”,

- b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Dane zgromadzone na kontach, o których mowa w ust. 3, udostępnia się bezpłatnie sądom, prokuratorom, organom kontroli skarbowej, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia oraz Komisji Nadzoru Finansowego, a także w zakresie niezbędnym do realizacji świadczeń rodzinnych wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”,

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i Nr 234, poz. 1389 i 1391, z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1010, 1342, 1448 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 613, 888, 1012, 1027, 1036, 1287 i 1387 oraz z 2014 r. poz. 40 i 312.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 93, poz. 820, Nr 200, poz. 1689, Nr 230, poz. 1923 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 65, poz. 594, z 2004 r. Nr 141, poz. 1492, Nr 240, poz. 2408 i Nr 273, poz. 2703, z 2006 r. Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 oraz z 2012 r. poz. 951.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 171, poz. 1016, Nr 209, poz. 1243 i 1244 i Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 986 i 1456 oraz z 2013 r. poz. 73, 675, 791, 1446 i 1645.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1623, 1650 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 567.

c) dodaje się ust. 14–16 w brzmieniu:

„14. Zakład udostępnia publicznym służbom zatrudnienia, w postaci elektronicznej, dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40, obejmujące:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) datę urodzenia,
- 3) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości,
- 4) obywatelstwo,
- 5) kod i nazwę tytułu ubezpieczenia,
- 6) nazwę i dane identyfikacyjne płatnika,
- 7) datę powstania obowiązku ubezpieczeń społecznych,
- 8) datę zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych lub do ubezpieczenia zdrowotnego,
- 9) datę wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych lub z ubezpieczenia zdrowotnego,
- 10) rodzaje ubezpieczeń wraz z określeniem, czy dobrowolne, czy obowiązkowe,
- 11) wymiar czasu pracy,
- 12) informację o podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne,
- 13) opłacone składki na ubezpieczenia społeczne za osoby prowadzące pozarolniczą działalność i osoby z nimi współpracujące,
- 14) informację o przekroczeniu rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe,
- 15) wykazane w imiennym raporcie miesięcznym przerwy w opłacaniu składek,
- 16) wypłacone świadczenia z ubezpieczenia chorobowego i z ubezpieczenia wypadkowego,
- 17) wypłacane świadczenia z ubezpieczenia emerytalnego i z ubezpieczeń rentowych,
- 18) imię i nazwisko oraz datę uzyskania lub utraty uprawnień do ubezpieczenia zdrowotnego przez członka rodziny

– w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

15. Zakład udostępnia powiatowym urządowi pracy i wojewódzkim urządowi pracy, w postaci elektronicznej, wykaz obejmujący dane osób ubezpieczonych, wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 9–9b, które w poprzednim miesiącu zostały zgłoszone do ubezpieczeń społecznych lub ubezpieczenia zdrowotnego, także z innych tytułów – w terminie do 10 dnia roboczego następnego miesiąca.

16. Dane, o których mowa w ust. 15, obejmują:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę urodzenia;
- 3) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości oraz datę urodzenia i obywatelstwo;
- 4) datę powstania obowiązku ubezpieczeń społecznych lub ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu niż wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 9–9b;
- 5) datę wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych lub z ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu niż wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 9–9b;
- 6) kod tytułu ubezpieczenia.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, ze zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Brak współdziałania osoby lub rodziny z pracownikiem socjalnym lub asystentem rodziny, o którym mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej, odmowa zawarcia kontraktu socjalnego, niedotrzymywanie jego postanowień, nieuzasadniona odmowa podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej przez osobę bezrobotną lub nieuzasadniona odmowa podjęcia lub przerwaniu szkolenia, stażu,

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 509 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 567. Tekst jednolity nie uwzględnia zmian ogłoszonych w Dz. U. z 2012 r. poz. 1544 i 1548.

przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac interwencyjnych, robót publicznych, prac społecznie użytecznych, a także odmowa lub przerwanie udziału w działaniach w zakresie integracji społecznej realizowanych w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub nieuzasadniona odmowa podjęcia leczenia odwykowego w zakładzie leczenia odwykowego przez osobę uzależnioną mogą stanowić podstawę do odmowy przyznania świadczenia, uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.”;

2) w art. 17 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) współpraca z powiatowym urzędem pracy w zakresie upowszechniania ofert pracy oraz informacji o wolnych miejscach pracy, upowszechniania informacji o usługach poradnictwa zawodowego i o szkoleniach oraz realizacji Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”;

3) w art. 108 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku osób bezrobotnych podpisanie kontraktu socjalnego, w ramach którego są realizowane działania na rzecz wzmocnienia aktywności osoby bezrobotnej, może być dokonywane na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy na zasadach określonych w art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 170) w art. 2:

1) w ust. 3:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki.”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.”;

2) w ust. 5:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do okresu 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 3, wlicza się”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych podjętego w tym okresie; w przypadku gdy zatrudnienie lub inna praca zarobkowa ustanie po upływie 180-dniowego okresu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje, jeżeli wniosek o przyznanie tego świadczenia zostanie złożony w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia ustania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2014 r. poz. 272) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika na postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Datą niewypłacalności jest data wydania postanowienia sądu upadłościowego o ogłoszeniu upadłości pracodawcy w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, data postanowienia sądu upadłościowego o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, data uprawomocnienia się postanowienia o zmianie sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 i 3a.”;

2) po art. 9b dodaje się art. 9c w brzmieniu:

„Art. 9c. Pracodawca, o którym mowa w art. 9, nie opłaca składek na Fundusz przez okres 12 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po zawarciu umowy o pracę, za skierowanych zatrudnionych bezrobotnych, którzy nie ukończyli 30 roku życia.”;

3) w art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem opiniodawczo-doradczym dysponenta Funduszu w sprawach Funduszu jest Rada Rynku Pracy, powołana na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2012 r. poz. 404, 769 i 1544) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 1 w pkt 3 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) prowadzenia działalności przez podmioty, o których mowa w art. 18c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674, z późn. zm.¹⁸⁾), zgodnie z warunkami określonymi w art. 19c, art. 19d, art. 19ga i art. 85 ust. 2 tej ustawy;”;

2) w art. 13 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podmioty, o których mowa w art. 18c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – w zakresie przestrzegania warunków określonych w art. 19c, art. 19d, art. 19ga i art. 85 ust. 2 tej ustawy;”.

Art. 12. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. Nr 234, poz. 1385, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2013 r. poz. 1291) w art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umorzenia pożyczki w przypadku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje, w drodze decyzji, starosta na wniosek pożyczkobiorcy złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 lub z urzędu w wypadku śmierci pożyczkobiorcy bez konieczności uzyskania opinii powiatowej rady rynku pracy.”.

Art. 13. Osoby powołane na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy i dyrektora powiatowego urzędu pracy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują dotychczasowe stanowiska.

Art. 14. Do dnia powołania Rady Rynku Pracy, wojewódzkich rad rynku pracy i powiatowych rad rynku pracy zadania tych rad wykonują odpowiednio Naczelna Rada Zatrudnienia, wojewódzkie rady zatrudnienia i powiatowe rady zatrudnienia, działające w składzie i na zasadach określonych w przepisach dotychczasowych.

Art. 15. Profil pomocy dla bezrobotnego, o którym mowa w art. 33 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dla osoby zarejestrowanej jako bezrobotna przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, powinien być ustalony nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2014 r.

Art. 16. Indywidualne plany działania, o których mowa w art. 34a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dla osób zarejestrowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, opracowuje się na zasadach i w terminach określonych w przepisach dotychczasowych.

Art. 17. Bezrobotnym do 25 roku życia, o których mowa w art. 50 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zarejestrowanym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, powiatowy urząd pracy powinien przedstawić propozycję zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, szkolenia, stażu, odbycia przygotowania zawodowego dorosłych lub zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych albo innej formy pomocy określonej w ustawie, w terminie wynikającym z przepisów dotychczasowych.

Art. 18. Do ustalenia w 2014 r. łącznej kwoty wydatków możliwych do poniesienia na realizację programów specjalnych, o której mowa w art. 66a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 19. W 2014 r. spełnieniem przez powiatowy urząd pracy warunku, o którym mowa w art. 66e ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, będzie osiągnięcie na dzień 31 grudnia 2013 r. wskaźnika procentowego udziału pracowników powiatowego urzędu pracy zatrudnionych na stanowiskach, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1–4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w całkowitym zatrudnieniu na poziomie niższym niż 5 punktów procentowych poniżej średniego procentowego wskaźnika udziału pracowników uzyskanego we wszystkich powiatowych urzędach pracy lub osiągnięcie wskaźnika liczby bezrobotnych przypadających na jednego pracownika powiatowego urzędu pracy zatrudnionego na jednym ze stanowisk, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1–4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na poziomie wyższym niż 15% powyżej średniego wskaźnika liczby bezrobotnych uzyskanego we wszystkich powiatowych urzędach pracy.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 829, 1291, 1623, 1645 i 1650 oraz z 2014 r. 567 i 598.

Art. 20. 1. W 2014 r. minister właściwy do spraw pracy, po uzyskaniu opinii Naczelnej Rady Zatrudnienia, ustali priorytety, wzór podziału środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego i plan ich wydatkowania oraz dodatkowe priorytety i kryteria podziału środków z rezerwy Krajowego Funduszu Szkoleniowego, o których mowa w art. 22 ust. 4 pkt 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Środki Krajowego Funduszu Szkoleniowego w latach 2014 i 2015 przeznaczają się na wsparcie kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców w wieku co najmniej 45 lat.

3. Kwota środków Funduszu Pracy przeznaczonych w 2014 r. na finansowanie zadań realizowanych w ramach Krajowego Funduszu Szkoleniowego wynosi 40 mln zł.

Art. 21. Do środków zakładowego funduszu szkoleniowego zgromadzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 22. 1. Zasiłki dla bezrobotnych przyznane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są wypłacane przez okres wynikający z przepisów dotychczasowych.

2. Bezrobotni, będący w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w okresie 7 dni oczekiwania na nabycie prawa do zasiłku albo w okresie, o którym mowa w art. 75 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, nabywają to prawo na zasadach i na okresy wynikające z przepisów dotychczasowych.

3. Dokumentem, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest również dokument poświadczający 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych przyznanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. Umowy zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 są realizowane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 24. Wnioski pracodawców o refundację z Funduszu Pracy kosztów szkoleń pracowników lub pracodawcy złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są rozpatrywane na zasadach wynikających z przepisów dotychczasowych.

Art. 25. 1. Pracownicy urzędów pracy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są zatrudnieni na stanowisku lidera klubu pracy i posiadają wykształcenie wyższe, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się doradcami zawodowymi, z zachowaniem dotychczasowego wynagrodzenia.

2. Pracownicy urzędów pracy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są zatrudnieni na stanowisku lidera klubu pracy i nie posiadają wykształcenia wyższego, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się pośrednikami pracy, z zachowaniem dotychczasowego wynagrodzenia.

Art. 26. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw pracy przekazuje samorządom powiatów środki, o których mowa w art. 108 ust. 1h ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do ostatniego dnia miesiąca, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 27. Kwoty środków Funduszu Pracy, o których mowa w art. 109 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, na finansowanie w 2014 r. programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej oraz innych fakultatywnych zadań realizowanych przez powiaty są ustalane przez zarząd województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 28. Do ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie w 2014 r. programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej oraz innych fakultatywnych zadań w województwie stosuje się odpowiednio przepisy dotychczasowe.

Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw pracy przeprowadzi analizę nowych rozwiązań wprowadzonych niniejszą ustawą, w szczególności rozwiązań, o których mowa w art. 108 ust. 1g–1i oraz w art. 109 ust. 7h–7m ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i przedstawi jej wyniki do końca II kwartału 2016 r. na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy.

2. Wyniki przeprowadzonej analizy nowych rozwiązań, o których mowa w art. 109 ust. 7j ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostaną przedstawione do końca II kwartału 2017 r.

Art. 30. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 109 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 109 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2014 r.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dnia od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 9 lit. b i d oraz pkt 40, 45–47, 49 i 50, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2014 r.;
- 2) art. 1:
 - a) pkt 6 lit. b w zakresie art. 9 ust. 2d pkt 3,
 - b) pkt 9 lit. a tiret pierwsze,
 - c) pkt 29 w zakresie art. 36a ust. 4 pkt 1 w odniesieniu do Ochotniczych Hufców Pracy i art. 36d ust. 2 pkt 3 lit. b,
 - d) pkt 78 w zakresie art. 106a ust. 5 pkt 1,
 - e) pkt 81 lit. a w zakresie art. 109 ust. 2c,
 - f) pkt 81 lit. c– które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.;
- 3) art. 7 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*